

997

998

999

613

U-35

ԿԵԱՆՔ
ՏԷՐ ՅԻՄՈՒՄԻ

ԸՍՏ

ՉՈՐԻՑ ԱԻԵՏԱՐԱՆԱՅ

ՏԱՍՆ ԵՒ ԵՕԹՆ ՊԱՏԿԵՐՆԵՐՈՎ

ԳՐԵՑ

Դ. ՊԱՂՏԱՍԱՐԵԱՆ

Կ. ՊՈԼԻՍ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Յ. ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

1896

ԿԵԱՆՔ
ՏԷՐ ՅԻՄՈՒՄԻ

ԸՍՑ

ՉՈՐԻՑ ԱԻԵՏԱՐԱՆԱՑ

ՏԱՍՆ ԵՒ ԵԹՆ ՊԱՏԿԵՐՆԵՐՈՎ

ԳՐԵՑ

Դ. ՊԱՂՏԱՍԱՐԵԱՆ

Կ. ՊՈԼԻՍ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Ե. ՄԱՏԹԷՈՍԵԱՆ

—
1896

16183

ՏՊԱՐԱՆ, ՎԻՄԱԳՐԱՏՈՒՆ, ԿԱԶՄԱՏՈՒՆ

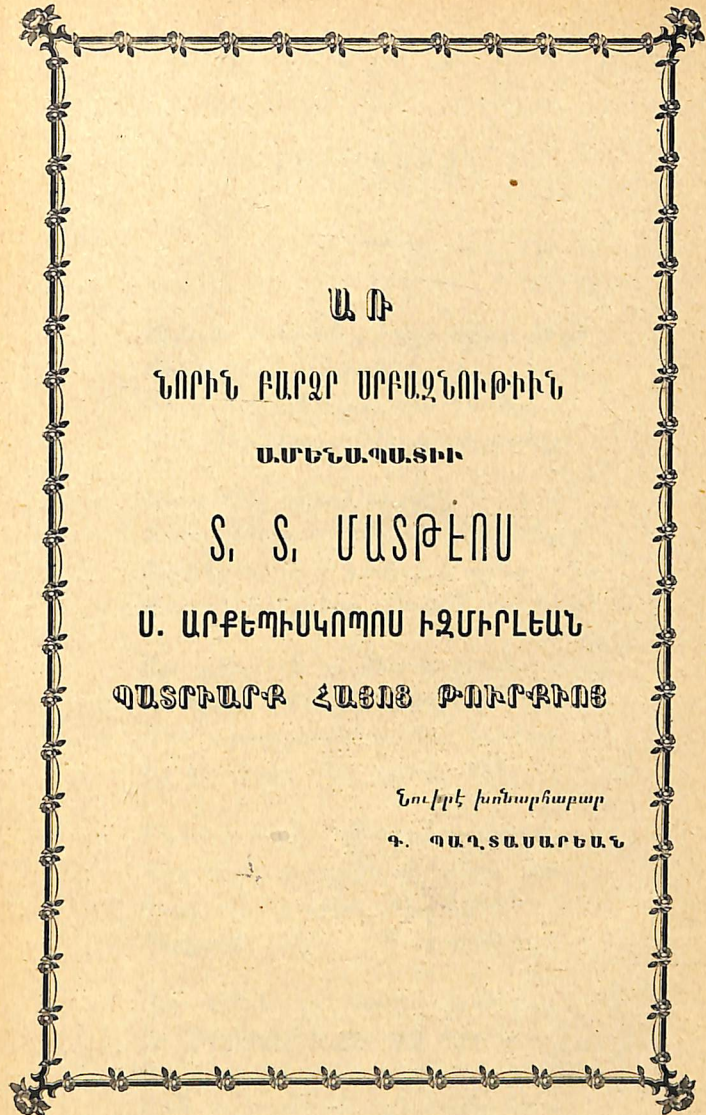
ԵՒ ԹՂԹԱՎԱՃԱՌԱՆՈՑ

Յ. ՄԱՏԹԵՆՍԵԱՆ

27, Ֆինանսերու նոգուստ, Կ. Պոլիս:

10031-57

معارف عمومیہ نظارت جلیہ سنک ۱۲ شوال ۳۱۳ و ۴۱ مارت
۳۱۲ تاریخلی و ۷ نومرولی رخصتنامه سیله طبع اولمشدر

ԱՌ

ՆՈՐԻՆ ԲԱՐՁՐ ՍՐԲԱԶՆՈՒԹԻՒՆ

ԱՄԵՆԱՊԱՏԻՒ

Տ. Տ. ՄԱՏԹԵՆՍ

Ա. ԱՐԲԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԻԶՄԻՐԼԵԱՆ

ՊԱՏՐԻԱՐԻ ՀԱՅՈՑ ԹՈՒՐԿԻՈՑ

Նուիրէ խոնարհաբար

Գ. ՊԱՂՏԱՍԱՐԵԱՆ

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ

Սիրուն մանկունք, այս գիրք ձեզի
Զարմանալիք պիտի խօսի .

Ասով ամբողջ Յիսուսին կեանք
Ո՛հ, ձեր մեղաց կ'ըլլայ յիրկանք :

Ասոր մէջը պիտի սորվիք
Անուշ Յիսուան, սիրուն մանկտիք ,
Որ ձեր սիրուն համար թողուց
Փառքերն երկնից անհուն զանձուց :

Այս գիրքն է որ ձեզ կը խօսի
Մանկութենէն մեր Յիսուսի
Մեծ արարքներն՝ որ նա գործեց
Իր կեանքին մէջ սիրովը մեծ :

Մանուկ եղաւ, ձեզ պէս անխօս ,
Զեզ միշտ քաղցրիկ վիճակից հոս .
Բայց ո՛հ, չունէր ձեզի նըման
Քաղցրիկ, սիրուն մի որորան :

Մըսուրն էր իր հանգստարան ,
Իր ջերմութիւն շունչըն եղան ,
Այլ այդ մըսուրն էր մի փարոս,
Մեծ փրկութեան այն երկնահոս :

Պատանի էր երբոր գրնաց
 Երուսաղէմ հետն իր ծնողաց .
 Մըտաւ տաճարն , մեկնեց գրքեր՝
 Եւ զարմացուց վարդապետներ :

Այս գրքին մէջ պիտի գտնէք
 Բժշկութիւն հիւանդաց հէգ ,
 Որք ճըմլւած ախտերու տակ
 Կը բուժուէին անկէ միակ :

Այլ հոգեկան մեծ բժիշկ մ'էր ,
 Որ կը հանէր կատղած դեւեր
 Հոգեկան այն հիւանդներէն
 Որք հաւատով իրեն դիմեն :

Առականեր ալ նա խօսեցաւ
 Որք իմաստնոց եղան մեծ ցաւ ,
 Զի կը պահէր նա յիմաստնոց
 Եւ կը յայտնէր միշտ տղայոց :

Երեսուն եւ երեք տարի
 Որդի մարդոյ խիստ քաջարի
 Օրհնեց մանկունք եւ չափահասք
 Վերջն ալ կրրեց մեր մեզաց վարձք :

Անմենէն վերջ խաչը՝, խաչը
 Է՞ր իր բարեաց իբր մեծ վարձքը ,
 Մանկունք , ձեզի , ձեզի՝ համար
 Կըրեց ցաւեր բիւր , անհամար :

Արդ չէ՞ք ուզէր կեանքը գիտնալ
 Յիսուսին որ ձեզ համար ալ

Թափեց անգին սուրբ իւր արիւն
 Խաչափայտին վրայ երերուն :

Ասոնց ամէնն այս գիրք ձեզի
 Ինչպէս ըսի , պիտի խօսի ,
 Թախանձեցէք ծնողաց ձերին , —
 «Կ'ուզենք գիտնալ կեանքն Յիսուսին :

Թող ձեր հայրեր յօժարակամ
 Ընտրեն այս գիրքն ձեզ բարեկամ ,
 Սրտայօժար փոքրիկ նըւէր
 Գիրքս փոխարէն ձեզ տայ գանձեր :

Պրոնսա

Մ. ՏԷՐ ԵԶԵԿԻԷԼԵԱՆ

Մատաղ տուններ, օր մը կուգայ,
 Կ'ըլլան ծառեր յաղթ ու հսկայ,
 Որոնց վրայ խոնջ թռչուններ
 Կուգան դնել իրենց բոյներ:
 Ճիշդ այսպէս ալ տղայք պզտիկ
 Կ'ըլլան օր մը բարի մարդիկ,
 Բարի գործքեր կը կատարեն
 Թէպէտ այսօր չստանան:
 Այսպէս Յիսուս էր մանուկ մի
 Մտորին մէջ Բեթլէհէմի:
 Այլ երբ մեծցաւ մարմնով շնորհքով,
 Աշխարհ լեցուց բարի գործքով:
 Անձը զոհեց փրկեց մարդիկ,
 Որոնք էին դժոխքի որդիք:
 Նաեւ անոնց իբր օրինակ
 Ընծայեց իւր տիպար սուրբ կեանք:
 Ահա պատկերը այս կեանքին —
 Օ՛հ, այս կեանքին վսեմ անգին,
 Կը ներկայէ սոյն հատորիկ
 Ձեզի, տղայք սիրուն փոքրիկ:

Նմանցուցէք Անոր ձեր կեանք ,
 Անոր զէմքին՝ ձեր կերպարանք .
 Հոգւոյն վրայ դժեցէք ձերն ,
 Ու իր սրտին վրայ ձեր սրտերն .
 Գացէք ճամբան , ուր քալեց ինք ,
 Պիտի հասնիք մինչեւ երկինք :

Կ. Պողիս

Ա. Կ. ՊԵՏԻԿԵԱՆ

ԲԵ՛Ր ՅԻՍՈՒՍԻ, Ե՛Վ ՅԻՍՈՒՍԻ

Վերի պատկերն ձեզ ցուցունէ
 Թէ Տէր Յիսուս մանկունքն օրհնէ .
 Կ'օրհնէ զանոնք երբ իրեն զան
 Ձեռնն դնելով անոնց վրան :

Տե՛ս ; ի՞նչպէս զայնս գիրկն է առած՝
 Ծնգացն վրայ նստեցուցած .
 Անոնց ծնողք ո՛րքան բերկրին
 Որ զայնս բերին Տէր Յիսուսին :

« Այդ տղայներն » — ըսաւ — « թողէք » ,
 « Ինծի գալէն մի արգիլէք .
 Զի երկինքի Արքայութեան
 Ասոնք պիտի արժանանան » :

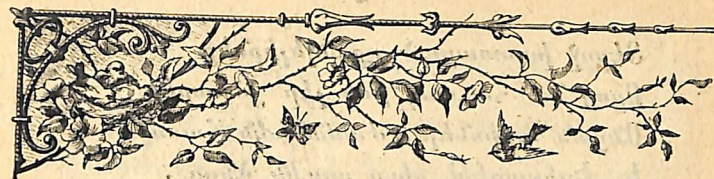
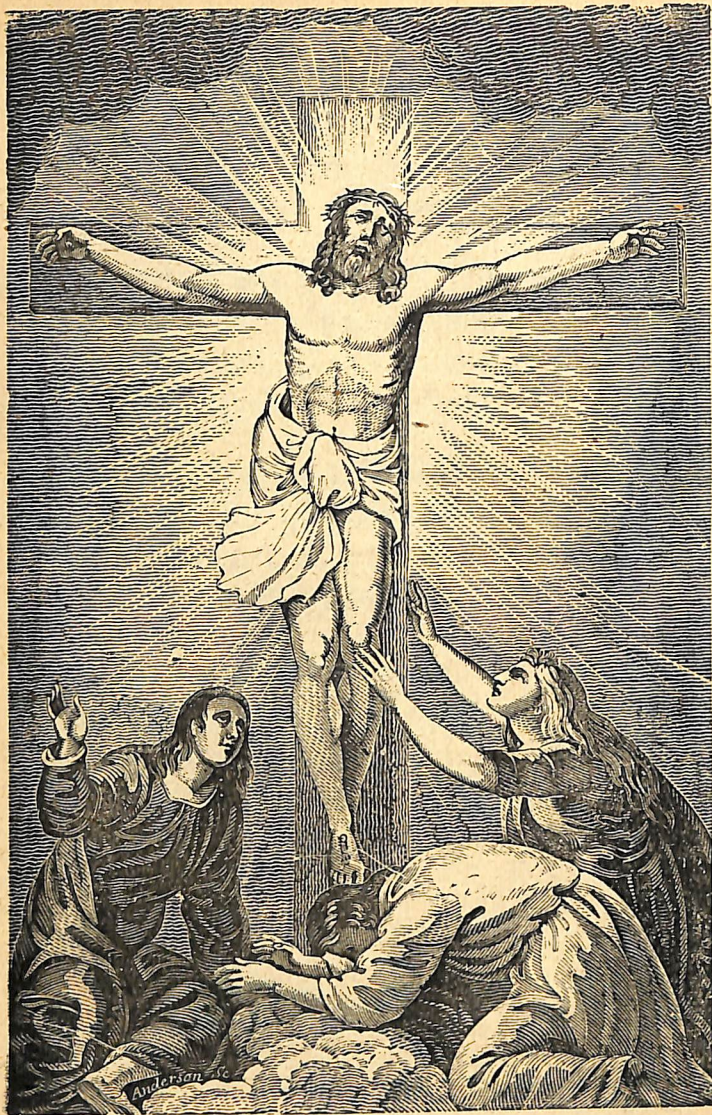
Այսօր նաեւ ամէն ինչ
 « Կեանք միտումն » որ կը կարգայ,
 Թող ջանք ընէ միտումն գալ,
 Նոյն օրհնութեան արժանանալ :

Եւ դուք, ծնո՛ղք, *քերէք* շուտով
 Ձեր զաւակունք միտումն փով,
 Ձայնս եւս օրհնելն երբոր տեսնաք,
 Դուք եւս պիտի ուրախանաք :

Եւ ստուգեալ երբ ձեռք մահուան
 Լուծէ կապերն ընտանեկան
 Յայնժամ հայր, մայր, որդիք կրկին
 Միտումն շուրջն կը հաւաքուին :

« Ե՛կ հայր, Ե՛կ մայր, եկէ՛ք որդիք »
 Ըսէ միտումն ձայնիւ փողոցիկ .
 « Վայելեցէք ի միասին
 Կեանք անվախճան, սուրբ, երկնային » :

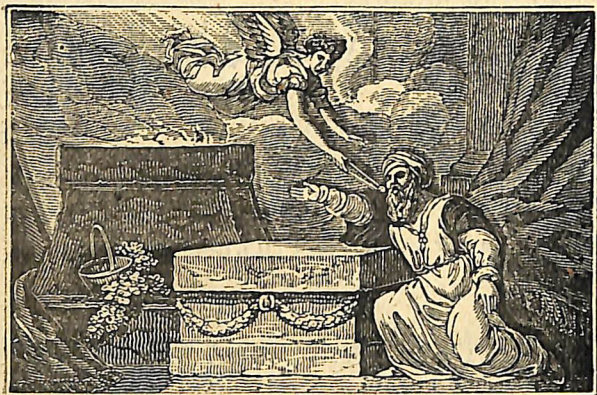

ԿԵԱՆՔ ՏԷՐ ՅԻՍՈՒՍԻ

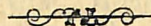
1. ԾՆՈՒՆԴ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՄԿՐՏՁԻ

ՔԱՐԻՒՆԷԼ հրեշտակ գայ առ Զաքարիա
 Երբ նա խնկարկէր իբրեւ քահանայ
 Յանուն Աստուծոյ նմա աւետէ
 Տէրն իրեն Որդի պիտի պարգեւէ .
 Յովհաննէս պիտի ըլլայ իւր անուն ,
 Յնծութիւն պիտի ըլլայ շատերուն :
 Ծերն Զաքարիա և Եղիսաբէթ
 Վիճին Աստուծոյ հրեշտակին հետ ,
 Զի չեն յիշեր թէ Տէրը կարող է
 Երկինք ու երկիր շինել յոշնէ :
 Յապացոյց խոստման ստոյգ կատարման
 Զաքարիա լինի համբ , մինչեւ ըլլան

Տէրոջ խոստացած սքանչելիքներ
Որոց նա հաւտալ իսկ չէր յօժարեր :
Անցան ամիսներ , ժամանակն հասաւ
եւ Եղիսաբէթ զիւր որդին ծնաւ .
Սա իր թլփատման Յովհաննէս կոչուի ,

Համբ Զաքարիայի լեզուն արձակուի ,
Սկսի օրհնել զանուն Աստուծոյ ,
Զորդին իւր կոչէ ծառայ Բարձրելոյ .
Պիտի պատրաստէ ճանապարհ Տեառն
Երբ գայ ազգաց յոյսն , հզօր Մեսիայն :

Ձ. ԱԻԵՏՈՒՄՆ ԾՆՆԴԻԵԱՆ ՅԻՍՈՒՍԻ

Անդ 'ի Նազարէթ տուն մի աննշան
Բընակի մի Կոյս մաքուր իբր շուշան .
Մարիամ իւր անուն ի ցեղէն Յուդայ
Յովսէփ , այր արդար , խօսեցեալ նորա .
Գաբրիէլ հրեշտակ , գայ յանուն Տեառն
եւ տայ Մարեմայ ողջոյն ցնծութեան :
Ապա աւետէ ծնունդ Յիսուսին
Անկեալ մարդկութեան խոստացեալ Փրկչին :
Նա պիտի կոչուի Որդի Աստուծոյ
Աստուած յԱստուծոյ և ըյս ի լուսոյ :
Մարիամ յանձնէ զինք Տեառն վեհ կամաց
Դառնայ Գաբրիէլ ի գունա հրեշտակաց :
Եղիսաբէթին տուն գնաց Մարիամ .
Եւ պատմէ նմա հրեշտակին պատգամ ,
Ապա ձայն բառնայ և այսպէս երգէ . —
« Իմ անձըս Տէրը կը մեծացունէ ,
Փրկիչ Աստուծովս հոգիս բերկրեցաւ ,
Զի ինձ խոնարհիս Տէրը նայեցաւ
Ազգերն պիտի տան ինձ երանութիւն
Զի Հզօրն ցուցուց ինձ ողորմութիւն .
Ամբարտաւաններն ցիրուցան ըրաւ ,
Խրոխտ , հպարտներն , գահէն վար առաւ .
Իսկ վեր բարձրացուց հեզն ու խոնարհներն
Բարեբով լեցուց սովեալ հոգիներն ,

Հարուստն մեծատուն Նա պարտապ ճամբեց
Իրմէ վախցողներն օրհնելով օրհնեց .
Օգնութիւն ըրաւ իւր ծառաներուն
Յիշելով զիւր սէր ու ողորմութիւն : »
Մարիամ իբր երեք ամիս հոն կեցաւ ,
Եւ ապա նորէն Նազարէթ դարձաւ :

3. ԵՆՈՒՆԴ ՏԵՐ ՅԻՍՈՒՍԻ

Հրաման եղաւ Օգոստոս Կայսրէն
Որ աշխարհագիրն շուտով կատարեն .
Ուստի ամէն մարդ յիւր ծննդավայր
Պարտաւորեալ էր որ վերադառնար :
Յովսէփ ալ ելաւ Նազարէթ քաղքէն
Դրացիներէն , բարեկամներէն ,
Դաւթի քաղաքն , Բեթլէհեմ եկաւ ,
Խօսեցեալն նաեւ իր հետը բերաւ .
Զի Դաւթի ցեղէն էին երկուքն ալ
Յովսէփի և Մարիամ , Կոյսն շնորհընկալ :
Մարեմայ օրերն հասան և եկաւ
Ժամանակ , և նա իր որդին ծնաւ ,
Փաթթեց զԱնդրանիկն խանձարուրներով ,
Մըտուրը դրաւ զայն կենդանեաց քով .
Զի իջեալնին մէջ ալ տեղ չկար
Ուր Աստուածորդին հանգչիլ կարենար :

Շուրջ Բեթլէհեմի կային արդ զաշտեր ,
Ուր հովիւք հսկեն իրենց ոչխարներ .
Գիշերուան խաւարն յանկարծ կը փոխուի
Տեառն վեհ փառաց , երկնային լոյսի .
Հրեշտակն Աստուծոյ իջաւ երկինքէն
Հովիւք երկիւղով և վախով գոչեն :
« Մի վախնաք , գոչեց , հրեշտակին պատգամ ,
Սհա ես ձեզի աւետիս կուտամ ,
Մեծ ուրախութիւն , անճառ ցնծութիւն
Թող լսէ այսօր համայն մարդկութիւն .
Զի այսօր ձեզի Փրկիչը ծնաւ ,
Դաւթի քաղաքը օծեալ Տէրն եկաւ .
Բեթլէհեմ գացէք , ահա ձեզ նշան ,
Մսուրն է որդան նորածին մանկան .
Անդ պիտի գտնէք երախան պառկած ,
Խանձարուրներով փաթթուած , կապուած »
Իսկոյն երկնային զօրաց բազմութիւն
Սկսան երգել զոհաբանութիւն .
« Փառք 'ի բարձունըս Աստուծոյ օրհնեալ ,
Եւ խաղաղութիւն յերկրի աւերեալ
Նաեւ հաճութիւն ի մարդիկ անկեալ »
Գունաք հրեշտակաց յերկինս վերացան ,
Իսկ հովիւք իսկոյն Բեթլէհեմ եկան ,
Յովսէփ ու Մարիամն յիջեալնն գտին
Եւ ի մսուրին Մանուկն նորածին :
Ծնունդըն Փրկչին սկսան աւետել ,

Մարդկանց սրտերը ցնծամամբ լեցնել :
Երբոր թլփատման օրը արդ հասաւ
Մարեմայ Որդին Յիսուս կոչուեցաւ :
Ինչպէս որ հրեշտակն էր հրամայած
Դեռ նա մարդկային մարմինը չառած :

4. ՍԻՄԷՕՆ ԾԵՐՈՒՆԻ

Մաքրութեան միջոցն երբոր լմնցաւ ,
Մանուկ Յիսուսը տաճարն տարուեցաւ
Որ ըստ օրինաց զո՛հ մատուցանեն
Եւ Անդրանիկը Տէրոջ նուիրեն ,
Անդ , յերուսաղէմ , Սիմէօն կոչեալ
Կար մի այր արդար և յոյժ ծերացեալ .
Սա ի Տեառնէ հրաման էր առած ,
Որ մահ չտեսնէ Օծեալն չտեսած .
Սիմէօն առաւ Յիսուս երախան
Իր բազկացը մէջ օրհնեց Եհովան .
«Ալ հիմա , ով Տէր , արձակէ ծառադ
Խաղաղութիւնով , խօսքիդ համեմատ ,
Զի տեսին աչքերս Տեառն փրկութիւն ,
Լոյսն հեթանոսաց մեղաց քաւութիւնն » :
Նաև զՄարիամ Սիմէօն օրհնեց
Մարդարէաբար վախճանը յայանեց :

Յովսէփ , Մարիամ ու Յիսուս երախան
Երուսաղէմէն Նազարէթ դարձան .
Անդ Յիսուս մեծնար , հոգւով զօրանար ,
Իմաստութիւնով , մարմնով զարդանար .
Աստուծոյ հոգին անոր վրայ էր ,
Տէրով և մարդկանց քով շնորհք գտնէր :

5. ՄՈԳԵՐՆ ԱՐԵՒԵԼԻՅ

Փրկին ծննդեան արդէն կըսպասուէր
Զի համայն աշխարհ նեղուէր տանջուէր
Մեղաց գերութեան անիծեալ լուծէն ,
Ազատուիլ կուզէր մահէն , դժոխքէն :
Մոգերն էին որ նախ ճամբայ ելան
Եւ երուսաղէմ քաղաքը եկան :
«Ո՛ւր է Հրէից արքան նորածին
Որոյ աստղն տեսանք» նոքա հարցուցին :
Զի եկած էին յերկրպագութիւն
Տէր Յիսուս Քրիստոս Փրկիչ Աստուծոյն :
Հերովդէս արքան արդ զայս լսելով
Քննութիւն բացաւ յոյժ խռովելով .
Քահանայապետը , և դպիրք ժողուէ
Եւ զանոնք լաւ մը կը հարցաքննէ :
Նոքա կը դիմեն Տեառն մատենին
Ուր մարգարէներ կը համաձայնին

Թէ 'ի Բեթլէհեմ Դաւթի քաղաքը
Պարտի ծնանիլ մարդկանց Փրկիչը :
Հերովդէս յայնժամ մոգերը կանչէ
Եւ զանոնք գաղտնի Բեթլէհեմ խրկէ ,
Որ մանկան եղած տեղ հասկնան ,
Եւ ապա իսկոյն իրեն իմաց տան :
Աստղն առաջնորդէ զայնս ի Բեթլէհեմ
Եւ կանգնի յանկարծ իջեւանին դէմ :

Մտնեն Յիսուսի գտնուած տեղը .
Մեծ ուրախութեամբ բերկրին մոգերը .
Երկրպագութիւն ընեն Մանուկին
Կնդրուկ և զմուռս , ոսկի նուիրեցին .
Ուրիշ ճամբայէ տեղերնին դարձան ,
Հերովդէսի յոյսք արդ ոչնչացան

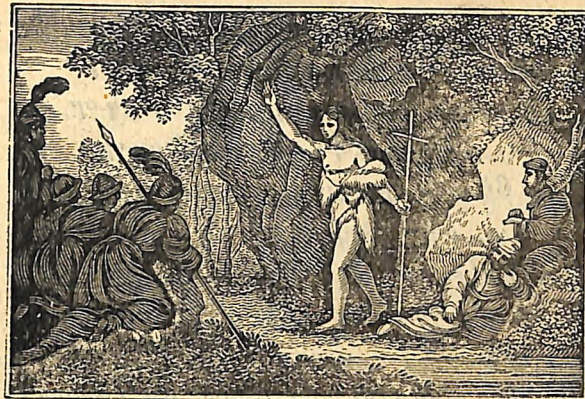
Խստասիրտ իշխանն խիստ բարկանալով
Խրկեց գահիճներ սաստիկ հրամանով
Որ բոլոր մանկունք երկու տարեկան
Սրով սպաննուին , և անհետանան ,
Որպէս զի Յիսուս ևս սպաննուի
Եւ իւր գահն այսպէս լաւ ապահովուի :
Սակայն Տեառն հրեշտակ գիշերանց եկաւ
Եւ Յովսեփայ ալ հրաման ըրաւ
Սոնել զՄարիամ և զՄանուկը
Եգիպտոս փախչիլ ազատել իւր կեանքը :
Մինչեւ որ մեռնի այն չար Հերովդէս
Յիսուս ազատի այս մեծ փտանդէս .
Երբոր Հերովդէս չարաչար մեռաւ ,
Տէրոջ հրեշտակ առ Յովսեփ եկաւ ,
Եւ հրամայեց իր երկիր դառնալ
Ձի թշնամիներն բոլորն են անցեալ :
Ըստ այս հրամանի Նազարէթ եկաւ ,
Ուր Յիսուս մանուկն մեծցաւ , զարգացաւ :

Ե. ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ ՅԻՍՈՒՍ

Յիսուսի ծնողք մի անգամ տարին
Երուսաղեմայ տաճարն երթային .
Երբ երկոտասան տարեկան եղաւ ,
Յիսուս ծնողաց հետ ընկերացաւ .

Երուսաղեմայ զատկական տօնին
 Մասնակից եղաւ ինքն ալ միասին :
 Տօնն աւարտելով արդ վերադարձան ,
 Բայց Յիսուս մանուկն տեղ մը չգտան .
 Սկսան փնտռել մէկ օրէն ետեւ
 Ճամբորդաց մէջ , բայց ա՛ւաղ ի դերեւ .
 Ուստի վերստին սուրբ քաղաք դարձան ,
 եւ տաճարին մէջ զայն նստած գտան
 Ընդ քահանայից եւ վարդապետաց ,
 եւ պատասխանէր նոցա ըրած հարցմանց :
 Ինք ևս հարցունէր եւ մըտիկ ընէր ,
 Պատասխաններովն կը զարմացնէր :
 «Որդեակ իմ ինչո՞ւ ըրիր այս բանը ,
 Ըսաւ Յիսուսի խանդակաթ մայրը .
 Ահա քու հայրդ եւ ես վշտացած
 Քեզ կը փնտռենք տրտում եւ տխրած :»
 «Ի՞նչ փնտռէք զիս , միթէ չէ՞ք գիտեր
 Որ Հօրքս տունը ըլլալ ինձ պէտք էր :»
 Փոքրիկ Յիսուսի այս խորիմաց խօսք
 Բնաւ չհասկցան իւր բարի ծնողք .
 Իջաւ նոցա հետ Նազարէթ գնաց
 Միշտ հնազանդ էր իրեն ծնողաց .
 Կ'աճէր հասակաւ , իմաստութիւնով ,
 Յերկնի եւ յերկրի շնորհք գտնելով :

6. ՄԿՐՏՈՒԹԻՒՆ ՏԵՐ ՅԻՍՈՒՍԻ

Յովհաննէս , որդին Զաքարիայի
 Անապատից մէջ կ'ապրի երսուն տարի .
 Ուղտի մազերէ հանդերձներ հագած ,
 Մէջքը կաշիէ գօտի մը կապած ,
 Մարախ , վայրի մեղր էր իր կերակուր
 եւ իր ըմպելիք ժայռէն վազած ջուր :
 Ըստ Աստուածային նախկին որոշման
 Նա այժմ սկսի իւր քարոզութեան :
 Նա կը քարոզէր ապաշխարութիւն
 Զի մերձ է Փրկչին իշխանութիւն :
 Բազումք կը կարծեն թէ Նա է Մեսիան
 եւ խումբ , խումբ իրեն կը դիմեն կուգան .
 Բայց Նա ցոյց կուտայ զԴառն Աստուծոյ
 Որ բառնայ զմեզս աշխարհի մերոյ :

«Ի՞նչ ընենք,» հարցնեն, ապաշխարողներ .
 Մաքսաւորներ իսկ, նաեւ դպիրներ :
 Իւրաքանչիւրին տայ յարմար յորգոր
 Հաճոյ լինելոյ Հօրն մեր երկնաւոր :
 Տէր Յիսուս էր այժմ երսուն տարեկան
 Եւ դայ արտորնօք ի գետն Յորդանան
 Առ ի մկրտիլ ՚ի Յովհաննէսէ :
 «Ինձ մկրտուիլ պարտէ լոկ քեզմէ ,
 Եւ դու առ ի՞նչ գաս , ուլ Փրկիչ խոնարհ ,
 Որ վասն մեր մեղաց եկած ես աշխարհ : »
 «Թող տուր , Յովհաննէս , Տէր Յիսուս կըսէ ,
 Թող տուր , զի մեղի պարտք և վայել է
 Կատարել բոլոր արդարութիւնը
 Եւ ի գործ դնել բոլոր օրէնքը : »
 Մանէ Յորդանան , և անդ աղօթէ ,
 Յետոյ Յովհաննէս զայն կը մկրտէ :
 Յետ մկրտութեան ջուրէն դուրս ելաւ
 Յիսուսի վրայ երկինք բացուեցաւ ,
 Նաեւ Հոգին Սուրբ աղանձոյ նման
 Հանգչեցաւ իսկոյն Յիսուսի վրան
 Զայն մը եւս յերկնից մեղմիւ կը լսուի
 «Ատիկայ է իմ Որդի սիրելի
 Անոր եմ հաւնել անոր լսեցէք ,
 Ինչ որ ձեզ ըսէ և մօիկ ըրէք »

Գ. ՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆՔ ՏԵՐ ՅԻՍՈՒՍԻ

Յետ մկրտութեան Հոգիէն տարուի
 Յիսուս յանապատ որ անդ փորձուի
 Բառասուն յերեկ , քառասուն գիշեր
 Ծոմապահելով անօթեցած էր :
 Յայնժամ սատանան , փորձիչն , բանասրկուն
 Որ ի դրախտին , առաջին մարդուն
 Անկմանը միջոց , պատճառ էր եղած ,
 Մօտենայ Փրկչին , նենգութեամբ լցուած .
 «Եթէ Աստուծոյ որդին ես , Յիսուս ,
 Պէտք չէ որ ըլլաս լքեալ և անյոյս .
 Հրաման ըրէ քարերն հաց ըլլան ,
 Մարդիկ զայս տեսնեն քեզի հաւատան : »
 « Ոչ թէ լոկ հացով միայն մարդիկ ապրին
 Այլ հզօր խօսքովն Տէր Եհովային »
 Զայս ըսէ Յիսուս , ի պատասխանի
 Փորձիչին տուած վատթար խրատի :
 Բարձր մի լեռ Յիսուս հանէ սատանան
 Թագաւորութիւնք աշխարհի համայն ,
 Ի մի վայրկենի նմա ցոյց կուտայ
 Եւ հրապուրիչ խօսքերով ջանայ
 Իրեն աղօթել զնա համոզել
 Եւ փառք աշխարհի իրմէ ընդունել ,
 Զի իրեն գործն է բաշխել ըստ կամաց
 Իշխանութիւնք ու փառք տիեզերաց .

Որոյ որ ուզէ, որոյ որ կամի
 Նմա՝ որ կամացն իւր հնազանդի :
 «Քու Տէր Աստուծոյդ լոկ երկրպագես
 եւ միմիայն զայն ի սրտէ պաշտես .»
 Ըսէ Տէր Յիսուս ի պատասխանի
 Հրապուրական բանից սատանի :
 Ապա բանսարկուն վերջին մի հարուած
 Տալ գլխոյն Փրկչին է լաւ որոշած .
 Ուստի Յիսուսը Սուրբ քաղաք տանի ,
 Հանէ զանիկայ խօսքով գեղանի
 Տաճարին բարձր աշտարակին վրայ
 Հոն զայն կանգնեցնէ և զայս խրատ տայ .
 «Թէ որ Աստուծոյ Որդին ես իրօք ,
 Վար նեաէ զքեզ ասկից , լիւր անհոգ .
 Զի ապսպրած է Տէրն հրեշտակաց
 Որ վերցնեն քեզ ի վերայ ձեռաց ,
 Որ ոտքդ բնաւ քարի մը չզարնես ,
 Երկնային գալուստ ապացուցանես :»
 Որդին Աստուծոյ յայնժամ զայրանայ
 եւ որոտնանման ձայնիւ կը գոռայ .
 « Կորիւր , սատանայ , շուտ գնա՛ ետիս ,
 Այլ ևս մի ջանար ի զուր փորձել զիս .
 Զի գրեալ է որ զԱստուածդ չփորձես :
 եւ փորձութենէ զանձդ հեռի պահես :»
 Յայնժամ սատանան յոյժ ամօթահար
 Իսկոյն կը փախչի Փրկչէն ի սպառ :

Կը հասնին յերկնից սուրբ հրեշտակներ
 եւ կը ծառայեն յաղթող Փրկչին մեր ,
 Որ Բանին Տեառն երկապրի սրով
 Զախճախեց գլուխն փորձիչին ուժով :

Յ. ԿԱՆԱՅԻ ՀԱՐՄԵՆԻՔԸ

Որդին Աստուծոյ այժմ պատրաստ էր
 Որ զիւր պաշտօնն ու կոչումն կատարէր .
 Երեք տարիներ Նա աշխատեցաւ ,
 Բարիք ընելով միշտ պտըտեցաւ ,
 Մերթ քարոզութեամբ , մերթ առականերով
 Սիրոյ գործերով և հրաշքներով :

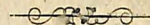
Առաջին հրաչքն գործեց ի Կանայ
Ուր մի հարսանեաց գտնուէր ներկայ .
Ի մէջ հանդիսին գինին պակսելով
Մայրն իրեն դիմեց յուսահատելով :
Գինույ կարասներն պարզ ջրով լեցուց
Սեղանապետին զայնս ներկայացուց .
Սա երբ ի գինի փոխուած ջուրն խմեց
Մեծ զարմացումով փեսային գոչեց ,
« Լաւագոյն գինին դու ցարդ պահեցիր
Որով մեզ ի զուր խռովեցուցիր : »
Այս հրաչքովն Յիսուս փառքն յայտնեց
Եւ բազմաց հաւատքն ու սէրն զբաւեց :

9. ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ ԱՌԱՔԵԼՈՅ

Մեծ էր գործ Փրկչին , իսկ կարճ ժամանակ
Գիշեր և ցերեկ գործէր շարունակ ,
Հաց իսկ ուտելու չէր գտներ ատեն ,
Զի ամէն կողմէ դիմէին իրեն :
Գլուխ դնելու տեղի մը չունէր ,
Շարունակ ասդ անդ կը թափառէր :
Ուստի նա ընտրեց արք երկոտասան
Որ ըլլան իրեն ստտար օգնական :

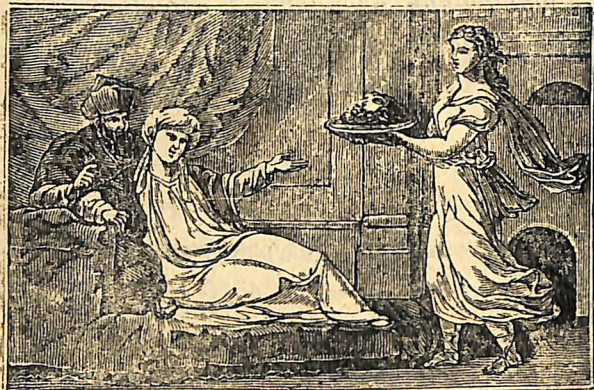
Սորա են անուանք երկոտասանից
Որք էին Փրկչին ծառայ , գործակից ,
Պետրոս , Յովհաննէս , Սիմօն , Անդրէաս ,
Մատթէոս , Յուդա , Փիլիպպոս , Թովմաս ,
Բարթողիմէոս , Յակոբոս Ալփեան ,
Թաթէոս և Յակոբոս Զէբէթեան :
Զայս երկոտասան Տէր Յիսուս խրկեց
Աւետարանել անոնց պատուիրեց .
Տուաւ զօրութիւն հրաչքներ գործելոյ
Խոնարհ անձնուրաց կեանք անցնելոյ .
Բաց ի սոցանէ այլ եօթանասուն
Որոշեց Յիսուս և խրկեց հեռուն ,
Քարոզել մարդկանց Սուրբ Աւետարան :
Այսպէս ինքը Տէրն և Առաքեալներ
Կը պրտաւորէին քաղաքներ , գիւղեր .
Կը քարոզէին , սորվեցնէին
Մարդիկ առ Աստուած առաջնորդէին :

10. ՄԱՀ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ՄԿՐՏԶԻՆ

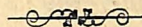
Ապաշխարութեան այն սուրբ քարոզիչն
Փրկչին կարապետն նաև Մկրտիչն
Յովհաննէս դադրած էր իր պաշտօնէն
Եւ կը հալածուէր Հերովդի ձեռքէն :

Սա Հերովդիայի պիղծ խնդրոյն համար
 Յովհաննէսէն միշտ սաստեր ստանար .
 Ի վերջոյ այլ ևս չհանդուրժելով
 Զանի բանտարկեց մեծաւ զայրոյթով .
 Արդ Հերովդիայի ծննդեան օրը
 Մեծ հանդէս կըլլար իրեն պալատը .
 Հերովդիայի աղջիկն անդ պարեց ,
 Եւ Հերովդիայի սիրտը գրաւեց .
 Սա խօստացաւ տալ անոր ուզածը ,
 Թագաւորութեան մինչև իսկ կէսը .
 Աղջիկն ալ մօրմէն խրատ առնելով
 Յովհաննու գլուխն պահանջեց շուտով ,
 Դահլիճներն իսկոյն բանտը վազեցին
 Եւ Յովհաննէսը անդ գլխատեցին .

Աղջկան տրուեցաւ գլուխն ավսէով
 Եւ սա զայն անդուծ մօրն տարաւ փութով .

Իսկ աշակերտներն մեծաւ տրտմութեամբ
 Մեռեալ մարմինը , լի համակրութեամբ
 Բանտէն վերցնելով դացին թաղեցին
 Դարձան Յիսուսի բոլորն պատմեցին :

11. ՀՐԱՇԲ ՏԵՐ ՅԻՍՈՒՍԻ

Տէր Յիսուս Բրիստոս յաշխարհի կենաց
 Բազում հրաշքներ ունի կատարած .
 Նախ Կանայի մէջ հարսանեաց տօնին
 Զուրն ըրաւ գինի ամենուն առջին :
 Բորտաին , « կուգեմ , մաքրուէ » ըսաւ ,
 Բորտութենէն նա մաքրուեցաւ :

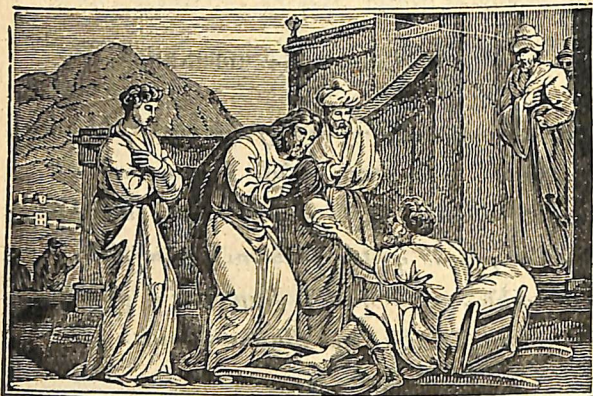
Ա. ՀԻՒԱՆԴՆԵՐ

Տասն բորտներ աղաղակեցին
 « Յիսուս վարդապետ մաքրէ մեզ » ըսին .
 Բոլորն ալ իսկոյն բժշկուեցան
 Լոկ մին բերաւ զո՛հ շնորհակալութեան :

Հարիւրապետին հոգեւար ծառան
 Խօսքովն բժշկեց ամէնքն ապշեցան :

Աղնուականին հողեւար որդին
Ի կեանքս դարձաւ խօսքովն Յիսուսին :

Պետրոսի զոքանջ , շերմէն բռնուած
Լոկ սաստմամբն Փրկչին շերմ զայն է թողած :

Անդամալոյծը կզմինարններէն
Մահիճով մէկտեղ Յիսուսի բերին .
« Ներեալ են մեղք քո , ելի՛ր ու քալէ » ,
Լսելով Յիսուս զանի բժշկէ :

Կին մը դեռատես դպչի հաւատքով
Փրկչին քղանցքին աղեկնայ շուտով :

Բեթհելտայի մէջ ծանր հիւանդ մը կար
Երսուն և ութը տարի էր անկար .

« Ե՛լ , առ մահիճըդ ու տունըդ գնա »
Հրամայէ Տէրն և հիւանդն անսայ :

Տասն և ութ տարուան կծկտեալ մի կին
Իսկոյն շակուի , հրամանաւ Փրկչին :

Ջրգողեալն բռնէ և կը բժշկէ
Եւ ողջ ու առողջ տունը կը ճամբէ :

Բ. ԿՈՅՐԵՐ

« Ողորմէ մեզի , ով Որդի Դաւթի » ,
Կաղաղակէին կոյրերն Յիսուսի ,
Աչքերնուն դպաւ , զանոնք բժշկեց ,
Լռութիւն պահել նոցա պատուիրեց :

Ի Բեթսայիդա մի կոյր կը բերեն
Եւ բժշկութիւն իրմէ կը խնդրեն ,
Օրհնեալ ձեռք կոյրին աչացը դրաւ
Յստակ տեսներով սա իր տուն դարձաւ .

Ի ծնէ կոյրը Յիսուս կը տեսնէ ,
Թուքով կաւ շինէ և աչքերն ծեփէ .
Եւ ի Սէլովամ աչքերն լուալով ,
Կը վերադառնայ բացուած աչքերով ,

Երիբովի մօտ կոյր Բարդիմէոս
Մուրալ էր նստած ախուր և անխօս :
Դաւիթի որդին անկէ անցնելով
Բժշկէ զնա կարեկցութիւնով :

Գ. ՆԱՇՄԱՆԴԱՄՆԵՐ

Աջ ձեռքը չորցած մարդը բժշկեց
Եւ փարիսեցւոց զայրոյթն գրգռեց :

Խուլ, դժուարախօս մարդ մը բերուեցաւ
Մատերն ականջը խօթեց և թքաւ
Եւ նաեւ անոր լեզուին դպչելով,
Լոկ մի « Եփեթա » արտասանելով,
Անոր ականջներն իսկոյն բացուեցան
Եւ լեզուին կապերն ալ արձակեցան :

Ի Դեթսեմանի երբ Տէրն մօտնուի
Պետրոս քաջէ սուրն և կը յարձակի ,
Մաղքոսի ականջն մէկդի կը հանէ ,
Յիսուս դպչելով զայն կը բժշկէ :

Դ. ԴԻՒԱՆԱՐՆԵՐ

Կափառնայումի ժողովարանը
Պիղծ դեւի ոգին կը տանջէր մարդ մը ,
Յիսուս կը սաստէ « պապանձէ » ըսէ ,
Դեւն հնազանդի և ելլէ անկէ :

Երկու դիւահարք , անզուսպ և կատաճ .
Գերեզմաններէն ելած և փախած ,
Լէզէոն դեւաց նոցա մէջ բնակին
Սակայն Յիսուսի առջին խոնարհին :
Դեւերն անոնցմէ հրաժարին , ելլեն
Եւ խողերուն մէջ մօնել կորուշեն ,
Դիւահարք հաղուած նաև խելօքցած
Յիսուսի ոտքը հանդարտ են նստած .
Երթան Աստուծոյ շնորհքն կը պատմեն
Բոլոր քաղաքին մէջ կը քարոզեն :

Համր դիւահար մը իրեն բերուեցաւ
Երբ դեւը ելաւ համրն ալ խօսեցաւ :

Ուրիշ մի թշուառ համր , կոյր , դիւահար
Բժշկեց Յիսուս մարդասիրաբար :

Մի Գանանացի կնոջ աղջիկէն
Հանեց դեւն Յիսուս , փրկեց տանջանքէն .

Նախ կնոջ հաւատք փորձի ենթարկեց ,
եւ շուներուն հետ զանի բաղդատեց .
Բայց կինը ըսաւ . « Տէր իմ՝ շուներն ալ
Տղոց փշրանքէն կրնան կշտանալ » :

Հուանոտ որդւոցն հայրն դայ աշակերտաց ,
Նոքա չեն կարող սաստել տանջանաց .
Յիսուս կը սաստէ , դենն ելլէ անկէ ,
« Ծումով , աղօթքով դենն կելլէ » կըսէ :

Ե. ՄԵՌԵԱԼՆԵՐ

Դուստր Յայիրոսի մեռած է արդէն
Ողբալի կերպով փողահարք երգեն .
« Մէկդի գնացէք » աղջիկն չէ մեռած ,
Գոյէ Տէրն հզօր մահուան և կենաց ,

Աղջիկան ձեռքէն բռնէ և ըսէ ,
« Տալիթա կումի » սա իսկոյն ելլէ .
Աղջիկն յարեալ է տասներկու տարուան
Տէրն հրամայեց որ ուտելիք տան :

Նային քաղքին մօտ Յիսուս պատահի
Մեռեալ պատանոյն թաղման թափորի .
Յիսուս կը խղճայ զայրի թշուառ մայր
եւ կարեկցաբար կ'ըսէ « կին մի՛ լար » :
Մեռեալ լէ ձայն փրկչին սիրտիւր ,
« Ով դու պատանի , քեզ ըսեմ , ելի՛ր » .
Դագաղին մէջը ելաւ , նստեցաւ
Սկսաւ խօսիլ , Տէրն զայն մօրն տուաւ :
Յիսուս է ըսին « մարդարէ մի մեծ ,
Տէրն իւր ժողովուրդ սիրով այցելեց » .

Ղազարոս և քոյրն Մարիամ ու Մարթա
Կը բնակէին ի Փիլիթանիա ,
Նոցա տուն Յիսուս յաճախ այցելէր :
Մասնաւորապէս զանոնք կը սիրէր :
Ղազարոս եղբայրն ծանր հիւանդացաւ
Օր ըստ օրէ իւր վիճակն ծանրացաւ .
Իրենց սիրելի Յիսուսն կանչեցին
Դեռ նա չհասած , հիւանդն թաղեցին :
Զորս օրէ ի վեր Ղազարոս մեռած
եւ գերեզման իսկ էր փոխադրուած .

Երբ Իշխանն կենաց ի գերեզման գայ
 Եւ քարը դռնէն մէկդի ընել տայ,
 Զերմեռանդութեամբ նախ Տէրն աղօթէ
 Որ Հայրը իրեն այս անգամ լսէ .
 «Նազարոս ելիր, շուտով դուրս եկուր»,
 Հրամայէ Տէր ձայնիւ մի ամուր .
 Մեռեալը յարեալ ոտք ու ձեռք կապուած
 Եւ պատանքներով լաւ մը փաթթուած .
 Քահանայապետը և քարիսեցիք
 Կը խորհին Փրկչին համար մեծ չարիք .
 Կ'ուզեն սպաննել զանի բայց վախճան
 Զի պատուեն Յիսուս ժողովուրդ համայն :

Զ. ԾՈՎՈՒՆ ՎՐԱՅ

Զկնորս առաքեալք ի բոլոր գիշեր
 Բազում աշխատին ձուկ մը չեն բռներ,
 Տեսաւն հրամանաւ ուռկանը նետեն
 Այնքան լեցուի որ, քաշել կարող չեն,
 Երկու նաւերն ալ ձուկերով լեցուին
 Եւ աշակերտներն զարմանան ապշին .
 Տէր Յիսուս լսէ, «քնաւ մի վախճաք
 Զի մարդկանց որսորդ պիտի դուք ըլլաք» :

Տրոց հաւաքելէ Պետրոսի կուգան
 Եւ կը պահանջեն ըզերկդրամեան .

Դրամ կը պակսի, Յիսուս կը հասնի
 Իւր օգնութիւնով յոյժ սքանչելի .
 Գնահ դէպ ի ծով, կարթըղ հոն ձգէ
 Եւ առաջին ձուկ որ պիտի ելլէ
 Բաց նորա բերան, գտնես մի սատեր
 Վճարէ անով բոլոր մեր պարտքեր :

Գալիլիայի ծովն հանդարտ է ահա,
 Նաւ մ'անոր վրայ յառաջ ընթանայ,
 Աշակերտք և Տէր ի նաւն գտնուին,
 Սա կը քնանայ, նորա խօսակցին .
 Յանկարծ ահուելի, ահեղ փոթորիկ,
 Ծովն ալեկոծի, նաւն ծածկեն ալիք .

Աշակերտք դուչեն յոյժ ահաբեկեալ,
 Օգնութիւն խնդրեն Փրկչէն երանեալ .

Նա իսկոյն ելլէ, հոգն ու ծոցն սաստէ,
Եւ խաղաղութիւն վերստին տիրէ,
Վախով, զարմանքով բոլորն հարցնեն .
Ո՞վ է սա որոյ հով, ծով հնազանդ են :

Է. ՀԱՅ ԵՒ ԶՈՒԿ

Երկու անգամ Տէրն կերակրեց մարդիկ,
Նախ հինգ և ապա չորս հազար հոգիք .
Քանի մը հացով, մի քանի ձուկով,
Լոկ Հօր Աստուծոյ նախ աղօթելով,
Կերան, կշտացան, Տէրոջ փառք տուին,
Եւ զամբիւղներով կտոր վերցուցին :

Անգամ մը դարձեալ ծոցն արեկոծեալ
Աշակերտաց նաւն սպառնայ կուլ տալ :

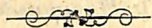
Ահեղ փոթորիկ, արեկոծութիւն,
Պատճառեն նոցա մեծ շփոթութիւն :
Յիսուս քալելով շուրին վրայէն,
Դէպ ի նաւն կուգայ ալեացը մէջէն .
Այս կրկնապատկէ նոցա ահ և դող
Կը սկսին պօռալ որ դայ մի օգնող .
« Քաջ եղէք ես եմ մի վախնաք » ըսէ,
Պետրոս ևս ծովուն վրայ քալել փորձէ,
Սակայն ընկղմի . Յիսուս կը հասնի
Կը քաշէ ձեռքէն Պետրոսն աղատի :

Ը. ԹՋԵՆԻՆ

Երբ վերջին անգամ զատկական տօնին,
Տէրն Երուսաղէմ մտաւ տխրադին,

Ճամբուն քով տեսաւ մի բարձր թղենի,
 Լի տերեւներով բայց առանց պտղի .
 Յիսուս կանգնեցաւ և անիծեց զայն ,
 Այլ եւս չունենաս պտուղ յաւիտեան :
 Անպտուղ ծառը արմատէն չորցաւ ,
 Մեզի ահռելի օրինակ եղաւ .
 Ո՛վ որ հաւատոյ պտուղ չբերէ
 Նոյնպէս և զանի պիտի անիծէ ,

12. ԱՌԱԿՔ ՏԷՐ ՅԻՍՈՒՍԻ

Տէր Յիսուս Քրիստոս երբ ուսուցանէր
 Սուրբ Աւետարանն , երբոր քարոզէր ,
 Առօրեայ կեանքէն բերէր օրինակ
 Ծանօթ պատմութիւնք նաեւ պարզ առակ :
 Ասոնցմով պարզէր ճամբան փրկութեան ,
 Եւ ազդու առնէր խօսքն ճշմարտութեան .
 Որովք հաւաքեալ արանց և կանանց
 Սրտից լաւ ազդէր օրհնեալ բանն կենաց :

ԵՐԿՈՒ ՃԱՐՏԱՐԱՐԱՄԵՏՔ

Մատթ. Է. 24-27

Յետ քարոզութեան ի վերայ լերան
 Բոլոր յորդորներն ժողուեց ի մի բան .
 Ճարտարապետաց առակն խօսելով
 Եւ այսու անոնց ազդարարելով .
 Որ լոկ լսելով բնաւ գոհ չըլլան
 Այլ լսածներնին կատարել ջանան :
 Զի նա որ իւր խօսք լսէ , կատարէ
 Ժայռի վրայ տուն շինողին նման է ,
 Զոր անձրեւ և հով չեն կարեր քանթել ,
 Ոչ ալ գետերը զանի քայքայել :
 Իսկ նա որ լսէ , բայց ոչ կատարէ ,
 Աւազի վրայ իւր տուն կը շինէ ,
 Անձրեւներ իջան , հովեր փչեցին ,
 Գետերն վազեցին և տանը զարկին ,
 Սա փլաւ , կորաւ , և կործանեցաւ ,
 Նորա աւերում ահռելի եղաւ :

ԱՐՏԵՐ ԶԱՆԱԶԱՆ

Մասք. թ. 1-9, 18-23

Աստուծոյ խօսքին մարդոց սրտին վրան
Թողած, զանազան կերպ ազդեցութեան,

Իբր բացատրութիւն սերմնացանն ցուցնէ
Որ ճիշդ այն պահուն սերմը կը ցանէ :
Իւր սերմերն ցանել ելաւ սերմնացանն,
Որոնցմէ ոմանք ճամբուն քով իյնան,
Երկնից թռչուններն զայնս ժողուեցին
Մի առ մի կերան, բան չթողուցին :
Այլք ապառաժուտ հողի մէջ ինկան,
Հոն շատ հող չկար, ուստի շուտ բուսան,
Բայց, աւա՛ղ, չունէր հողը խորութիւն,
Ուստի շուտ չորցան դալով տաքութիւն :

Ուրիշներն ինկան ի մէջ փուշերու,
Եւ խեղդուեցան առանց աճելու :
Իսկ ոմանք բարի հողի մէջ ինկան
Եւ ժամանակին առատ պտուղ տան,
Որ մէկը հարիւր, ոմանք ալ վաթսուոն
Եւ, առ նուազըն, ոմանք երեսուն :

ՈՐՈՍԸ

Մասք. թ. 24-30, 36-43

Որովին առակ կը սորվեցնէ
Թէ ընկերական կեանք խառնուած է,
Թէ չարն ու բարին միշտ խառն գտնուին
Թէ զայնը՝ զատել չէ դործ մարդկային :
Բայց Աւետարանդ, կարգաւ այս առակ,
Որ ըլլայ կենացդ ընտիր օրինակ :

ՀԱՏՆ ՄԱՆԱՆԷԽԻ

Մասք. թ. 31-32

Մանանէիսի հատն զոր մարդը ցանէ,
Եւ թէեւ սերմոց փոքրագոյնն իսկ է,
Կ'աճի, զարգանայ, մեծ բոյս մը կ'ըլլայ,
Թռչնոց հանգստեան տեղի ալ կուտայ :
Այս պարզ առակաւ Տէրն սորվեցնէ,
Թէ սկիզբն եթէ աննշան ալ է

Սակայն, երբ Աստուած զիւր օրհնութիւն տայ,
Փառաւոր վախճան պիտի ունենայ:

ԽՄՈՐԸ

Մասք. Ժ. Գ. 33

Խմորին առակն կը սորվեցնէ,
Թէ Աւետարան զմարդ կը փոխէ,
Նա է նորոգիչ զօրութիւն միայն
Վերանորոգէ մարդկութիւն համայն:
Կինն առնու խմորն և երեք գրիւ
Ալիւրին մէջը դնէ զայն ճշդիւ.
Անցնի ժամանակ և մէյմալ տեսնէ
Որ բոլոր զանգուած լաւ խմորած է:

ԳԱՆՁ ԾԱԾԿԵԱԼ

Մասք. Ժ. Գ. 44

Արտին մէջ պահեալ գանձըն թանկագին
Մարդ մը գտնելով ծածկէ խնդագին.
Ամէն բան ծախէ ուրախութենէն
Եւ արտը գընէ, զայն ընէ իրենն:
Այսպէս է նաեւ ճամբան փրկութեան,
Նախ ծածկեալ է նա ի խոր մթութեան,
Աստուծոյ շնորհօք սա մեզ յայտնուի
Որով սիրտերնիս բերկրութեամբ լեցուի:

ՊԱՏՈՒԱԿԱՆ ՄԱՐԳԱՐԻՏԸ

Մասք. Ժ. Գ. 45-46

Վաճառականը գոհարներ փնտռէ,
Եւ մէկ պատուական մարգարիտ գտնէ,
Գընաց ունեցածն բոլորն վաճառեց,
Եւ այն թանկագին մարգարիտն գնեց:
Արժէքն Յիսուսով եղած փրկութեան,
Գերազանց է քան զգանձս ամենայն.
Կատարելապէս սա մարդս գոհ ընէ,
Այս մէկ բանին տեղ ամէն բան զոհէ:

ՏԱՆՈՒՏԷՐՆ

Մասք. Ժ. Գ. 52

Իրեն գանձերէն — փորձառութենէն —
Հին և նոր բաներ հանող տանտէրէն,
Ճշմարտութիւնը սորվինք մերն ընել
Եւ զնա այլոց նաև հաղորդել:

ԶԱՐ ԾԱՌԱՆ

Մասք. Ժ. Գ. 23-35

Իշխանն կանչէ իրեն ծառաներ,
Եւ քննէ անոնց պարտքեր, հաշիւներ,

Տաանհազար տաղանդ արդ մին կը պարտէր
 Ձայն վճարելու բնաւ կարող չէր :
 Ուստի հրամայեց որ շուտ վաճառեն
 Ինչք, կին և զաւակ, պարտքը վճարեն .
 Իսկ ծառան անոր առջին իյնալով
 Համբերէ, կ'ըսէր, երկրպագելով .
 Համբերէ, ինձ Տէր, և պարտքս վճարեմ
 Բեզ ամէն կերպով գոհ պիտի ընեմ :
 Տէրը գլխաւով բոլոր պարտքն շնորհեց
 Թշուառ պարտականն ազատ արձակեց :
 Արդ կարգաւ հիմա սուրբ Աւետարան
 Եւ տես ինչ կրնէ անպիտան ծառան,
 Իր ընկերակցին մի ջնջին պարտքին
 Հատուցումն պնդէ . — ցլուման իսկ վերջին —
 Տէրն ալ բարկանայ ու զայն բանտարկէ,
 Մինչեւ որ վերջին լուման վճարէ :
 Պարտին միշտ ներել եղբարք միմիանց
 Փոխադարձաբար բազում յանցանաց
 Մինչ Տէրն կը ներէ մեր ծանր, մեծ մեղքեր,
 Ինչո՞ւ չներենք եղբարց յանցանքներ :

ԱՅԳԻՈՅՆ ԲԱՆԻՈՐՆԵՐ

Մատթ. Ի. 1-16

Առաջինք յետին, յետինք առաջին,
 Սորվեցնէ մեզ առակն այգիին,

Առտուանց կանուխ կելլէ տանուտէր,
 Այգիին համար գտնել բանւորներ,
 Օրն մէկ դահեկան վարձք խոստանալով,
 Իր այգին խրկէ զանոնք փութալով :
 Ժամը երեքին տտեններն ելլէ,
 Ուրիշ բանւորներ ալ այգին խրկէ :
 Եւ ժամը վեցին ու տասնութէկին,
 Այգին խրկուին բանւորներն վերջին :
 Արդ երեկոյին կոչուին բանւորներ,
 Եւ կը տեսնուին իրենց հաշիւներ,
 Ամէնն ալ առնեն մէկ մէկ դահեկան
 Առաջինք, վերջինք միմիանց նման,
 Կանուխ եկողներ տեսն զէմ տրրտնջեն,
 Որ վերջիններուն հաւասար առնեն,
 Բայց Տէրը զանոնք կը յանդիմանէ,
 Եւ իր խոստումը նոցա յիշեցնէ,
 Առ, կըսէ, բաժինդ, ելիր ու գնա,
 Կուզեմ որ վերջին նոյն վարձք ստանայ :

ԵՐԿՈՒ ՈՐԴԻՔ ԱՆՆՄԱՆ

Մատթ. ԻԱ. 28-32

Մարդ մը իր որդւոցը մէկուն ըսէ .
 Որդեակըս գնա և այգիս գործէ,
 Չեմ երթար, կըսէ, սա, բայց, կը զղջայ
 Եւ յետոյ այգին գործելու երթայ :

Միւսին ալ հայրն տուաւ նոյն հրաման ,
Այո՛ , կերթամ , հայր , ըսաւ խաբեբան ,
Սակայն չգնաց , այլ ժամերն վատնեց ,
Եւ իւր հօրն հրաման անարգեց , կոտրեց :
Այսու առակաւ Տէրը ցոյց կուտայ ,
Որ երկու տեսակ հնազանդութիւն կայ .
Մին կեղծաւորի , խաբել կը փորձէ ,
Թէեւ ի սրտէ կը խորշի՛ անկէ :
Միւսն սրտին մէջ ինչ որ կը խորհի ,
Նոյնպէս ամենուն նաեւ կ'երեւի :

ԶԱՐ ՄՇԱԿՆԵՐՆ

Մատթ. ԻԱ. 33-46

Տանուտէր մարդ մը այգի մը տնկեց ,
Եւ անոր շուրջը ցանգով մը պատեց .
Հնձան մը փորեց , աշտարակ կառուց ,
Ինքը ճամբորդեց , մշակաց թողուց :
Երբոր մօտեցաւ ատեն պտուղին
Բազում ծառաներ խրկեց նա այգին :
Մշակներն զմանս լաւ մը ծեծեցին
Չայլս քարկոծեցին , զայլս սպաննեցին .
Նորէն խրկեց շատ ուրիշ ծառաներ ,
Նոյնն ըրին անոնց անգութ մշակներ :
Ի վերջոյ որդին խրկեց ըսելով .
Գուցէ տան պտուղն յոյժ ամաչելով :

Մշակներն երբոր իր որդին տեսան ,
« Ահա ժառանգը » , ըսել սկսան .
« Օն , սպաննենք զայն , անհետացնենք ,
Ժառանգութիւնը մեզ սեպհականենք . »
Այսպէս այգիէն զայն դուրս հանեցին ,
Եւ հոն չարաչար կերպով մեռցուցին :
Այգիին տէրը զասի երբ լսեց ,
Սաստիկ բարկացաւ , մշակներն ջարդեց :
Ուրիշ մշակաց յանձնեց իւր այգին
Որ պտուղն յանձնեն իւր ժամանակին :
Տեսաւն ժողովուրդեան ապառնին , անցեալն
Այս առակովքս է լաւ բացատրեալ .
Շատ համբերութեամբ եհովա Աստուած ,
Ապաշխարութեան պտուղ էր ուզած .
Միշտ անարգեցին Սուրբ Մարգարէներն ,
Եւ սպաննեցին անոնցմէ շատերն .
Աստուած ի վերջոյ միածին որդին
Խրկեց մանաւանդ սիրելի ազգին .
Նա ևս քարոզեց ապաշխարութիւն ,
Սրտի նորոգում մեղաց քաւութիւն :
Չայն ևս այն ատեն շատ չարաբեցին
Խաչին ցաւալի մահուան մատնեցին .
Ուստի այգւոյն Տէրն շուտ զանոնք պատժեց
Եւ իւր բարկութիւն անոնց վրայ թափեց :
Յետ մահուան Փրկչին սուր , սով , գերութիւն
Գալով զայնս մատնեց ի թշուառութիւն .

Իսկ այգին յանձնեց ուրիշ մշակաց,
Որ կոչեալ էին ի հեթանոսաց:
Մենք ալ թէ մեղաց վրայ չղղջանք
Ապաշխարութեամբ Փրկչին չդառնանք.
Այս պիտի ըլլայ մերին ալ վախճան,
Պիտի պատժուինք մահովն յաւիտեան:

ՀԱՆԴԵՐՁ ՀԱՐՍԱՆԵԱՅ

Մատ. ԻԲ. 1-14

Իւր որդւոյն համար այլ իշխանաւոր
Հարսանիք ըրաւ ճոխ ու փառաւոր.
Հարսանեաց կանչել հրաւիրեալներն,
Խրկեց արտորնօք իրեն ծառաներն:
Ամէն բան պատրաստ, պատրաստ է ընթրիք
Ամէն բան պատրաստ, եկէք հարսանիք.
Հրաւերն մերժեցին, գործերնին գացին
Ոմանք ծառաներն իսկ վռնտեցին.
Ուստի իշխանը խիստ բարկանալով,
Բոլորն ալ պատժեց այլեւայլ կերպով.
Նորէն ծառաներն խրկեց որ ելլեն
Դէմերնին ելածն առնեն ներս բերեն
Հարսանեաց սրահ շուտով լեցունեցաւ
Եւ իշխանաւորն փառօք ներս մտաւ:
Բայց ի՞նչ նշմարէ, հոն մարդ մ'է նստած,
Աղտոտ, ցնցոտի հանդերձներ հագած.

Ներս մտած ատեն նա չէր ընդունէր
Հարսանեաց հանդերձն որ իրեն տրուէր,
Իրեն հաղուստին գոհ էր և հաւնած,
Ուստի իշխանին տուածն էր մերժած:
Ընկեր, ի՞նչպէս հոս գալ յանդգնեցար,
Հարսանեաց հանդերձ մինչ շնորհունեցար:
Իսկոյն պապանձի մարդն ինքնահաւան
Զի չունի մի փաստ իւր պաշտպանութեան:
Իրեն տրուած էր ժամանակ յարմար,
Պատրաստուելոյ հարսանեաց համար.
Հրաման եղաւ, եկան ծառաներ,
Կապեցին նորա ձեռքեր և ոտքեր,
Եւ զայն նետեցին բանտն ստորաերկրեայ,
Ուր լայ և ողբայ, կրճրտէ ակռայ:
Առակս սորվեցնէ բազումք են կոչեալք
Սակայն սակաւ են, խիստ սակաւ, ընտրեալք:
Նա որ Աստուծոյ շնորհքն անարդէ,
Զրի փրկութիւն իրմէ կը մերժէ,
Գործէ հակառակ Տեառն կարգադրութեան,
Պիտի կորսուի միշտ և յաւիտեան:

ՏԱՍՆ ԿՈՒՍԱՆՔ

Մատ. ԻԵ. 1-13

Գիշեր է խաւար, լապտերք ի ձեռին,
Տասը կոյսերը կը պատրաստուին,

Փետսան ընդունել, ընդ առաջ երթալ,
 Զայն դիմաւորել հետն հարսնիք մտնալ:
 Անոնցմէ հինգը էին իմաստուն,
 Եւ լապտերներնին ձէթով էր լեցուն,
 Նաեւ հետերնին զատ ամաններով
 Զէթ էին առած իմաստութիւնով:
 Իսկ միւս հինգը շատ յիմար էին,
 Լապտերաց մէջի ձէթն բաւ սեպէին:
 Փետսան ուշացաւ, ամէնքն թմրեցան,
 Եւ անհոգութեամբ տասն ալ քնացան.
 Ի կէս գիշերի յանկարծ եղաւ ձայն.
 Ընդ առաջ ելէք, օ՛ն, կուգայ փետսան.
 Կոյսերն կ'արթննան, շտկեն լապտերներ,
 Իմաստուններուն դիմեն յիմարներ.
 Ո՛հ, տուէք մեզի քիչ մը ձեր եղէն,
 Զի մեր լապտերներ մարելու մօտ են,
 Ոչ, ըսին նոքա. ոչ, անհնար է,
 Մեր եղն ձեզ և մեզ գուցէ չբաւէ:
 Ինչո՞ւ կեցեր էք, շուտով վազեցէք,
 Ծախողին գացէք և ձէթ գնեցէք:
 Յիմարք անսացին նոցա խըրատին
 Եւ արտորալով գնելու գացին.
 Դեռ ետ չդարձած, ո՛հ, փետսան եկաւ,
 Պատրաստք ներս մտան, դուռը գոցուեցաւ.
 Յիմար կոյսք եկան. նոցա ձայն լսուէր. —
 «Տէր, Տէր, բաց մեզի, բաց մեզի ով Տէր.»

Իսկ փետսան ներսէն բարձրաձայն կ'ըսէր. —
 «Ճշմարիտ կ'ըսեմ ձեզ չեմ ճանաչէր:
 Ո՛հ թէ ամէնքս ալ միշտ արթուն կենանք,
 Տեառն գալստեան միշտ պատրաստ ըլլանք.
 Զըլլայ որ երբ գայ անպատրաստ լինինք,
 Եւ երկնից փառքէն յաւէրժ զրկուինք:

ՅԱՆՁՆԵԱԼ ՏԱՂԱՆԴՆԵՐ

Մատթ. ԻԵ. 14-30

Օտար մի երկիր գացող տէրն կանչեց
 Իրեն ծառաներն, և անոնց յանձնեց,
 Մէկուն հինգ տաղանդ և երկուք մէկուն,
 Ուրիշի մ'ալ մէկ, ըսաւ ամէնուն.
 «Ահա ամէնուդ, ըստ կարողութեան
 Յանձնեցի տաղանդ, եղէք ժրաջան,
 Զի օր մը դարձեալ ձեզի պիտի գամ,
 Եւ ամէն մէկուդ հետ հաշիւ տեսնամ:»
 Հինգ տաղանդ առնողն անով գործ տեսաւ,
 Եւ անոր վրայ հինգ եւս շահեցաւ.
 Նոյնպէս և երկուք առնողը գործեց,
 Ընդունած տաղանդը կրկնապատկեց.
 Իսկ նա որ առած էր լոկ մէկ տաղանդ,
 Գետինը փորեց, ծածկեց զիւր աւանդ:
 Հասաւ ժամանակ, տէրն վերադարձաւ,
 Եւ ծառայից հետ հաշիւի նստաւ.

Առաջինն եկաւ իր հինգ տաղանդով,
 Հինգ ալ շահած էր ջանքով գործելով,
 Երկուք առնողն ալ բերաւ ցոյց տուաւ
 Ուրիշ երկուք ալ, զորս ինք շահեցաւ.
 Ուրախութիւնով Տէրն ըսաւ, «ապրիք,
 Ապրիք դուք ծառայքդ իմ յոյժ սիրելիք :
 Դուք հաւատարիմ քիչին մէջ եղաք
 Մեծ վարձատրութիւն պիտի ստանաք .
 Ձեզ շատ բաներու վրայ կեցունեմ
 Իմ ուրախութեան զձեզ կընդունեմ» :
 Մէկ տաղանդ առնող ծառան ալ կուգայ .
 Որ իւր աւանդին հաշիւն տէրոջ տայ .
 «Գետինն փորեցի, տաղանդն պահեցի
 Առ քուկըդ քեզի, հաշիւն մաքրուի» :
 «Ոչ, ոչ, չէ այդպէս», ըսէ տէրն նմա,
 «Ռիւբաւ չեմ թողուր քեզ չար, ծոյլ, ծառայ,
 Եթէ գիտէիր թէ ես խիստ մարդ եմ
 Եւ վերջին լուման իսկ կը պահանջեմ,
 Ինչպէ՞ս չտուիր սեղանաւորին
 Որ գոնէ առնեմ շահը դրամին» .
 Եւ հրամայէ որ տաղանդն առնեն
 Տասն ունեցողին ձեռաց մէջ դնեն .
 Իսկ դուրսի խաւարն հանեն ծոյլ ծառան
 Եւ հոն լայ, ողբայ, կրճրտէ ակռան :
 Պարտիմք գործածել ամէն պարգեւներ,
 Զորս Աստուած մեզի տուաւ իբր նուէր .

Հաւատարմութեամբ զայնո բանեցնենք,
 Գործենք անոնցմով և շահեցնենք,
 Մեծ պիտի ըլլայ մեր վարձատրութիւն
 Եթէ ցոյց կուտանք հաւատարմութիւն :
 Իսկ նա որ զիւր կեանք անցնէ յաշխարհի,
 Ծոյլ, անգործ, անհոգ, առանց օգուտի :
 Պիտի պատժուի երկնաւոր Հօրմէն
 Եւ իսպառ զրկուի երկնային փառքէն :

ԱՃՈՂ ՍԵՐՄԸ

Մարկ. Դ. 26-29

Մարդ մը հողին մէջ սերմը կը ձգէ,
 Կատարէ զիւր պարտ ու երթայ ննջէ,
 Զի ցանել, ջրել է գործ մարդկային
 Իսկ աճեցունել գործ Աստուածային :
 Սերմը կը բուսնի, աճի և մեծնայ,
 Ինք չգիտեր թէ սա ի՞նչպէս կ'ըլլայ .
 Հողը խոտ և հասկ կուտայ ինքնիրեն,
 Եւ ապա հասկին մէջ լեցուն ցորեն .
 Պտուղն հասուննայ, մանդաղը խրկէ,
 Եւ առատ հունձք մը համբարն հաւաքէ :
 Այսպէս Աստուծոյ գործն է յաշխարհի,
 Մեծնայ, զարգանայ օր քան զօր աճի .
 Երբ մենք զարմանանք թէ ինչպէս կ'ըլլայ,
 Նա յարատեւ և պտուղ կուտայ :

ԿԱՐԿՏԱՆ ԵՒ ՏԻԿ

Ղուկ. Ե. 36-39

Հին հանդերձին վրայ նոր լաթի կտոր
Կարկըտուք դնել չընէր հանդերձն նոր,
Նորը հինին հետ չմիաբանիր
Պատուացքն կ'ընէ աւելի զաղիր :
Հին տիկի մէջ թէ դնես նոր գինի,
Տիկը կը պատուի, գինին կորնջի,
Նոր գինւոյ համար պէտք են նոր տիկեր,
Երկուքն ալ պահուին երկար տարիներ :
Այս երկու առակ ցուցնեն յայտնի,
Ուղիղ և սխալ նորոգում սրտի .
Երբ սիրտը հին է, չար ու խաբեբայ
Արտաքին ձեռն ինչ օգուտ ելլայ .
Իսկ երբ սիրտն է լաւ, բարի, նորոգեալ
Արտաքուստ պարտինք այնպէս ալ ըլլալ :

ԵՐԿՈՒ ՊԱՐՏԱԿԱՆ Ք

Ղուկ. Ե. 41-43

Երկու մարդ մ'էկու մ'էին պարտական,
Մին հինգ հարիւր, մին յիսուն դահեկան .
Բայց պարտքն վճարել անկարող էին,
Բարի մարդ շնորհեց պարտքը երկուքին .
Երկուքն ալ սիրեն իրենց բարերար,
Իրենց ցոյց տրուած շնորհաց համար .

Բայց մին աւելի քան թէ իւր ընկեր
Ջի իրեն պարտքը աւելի մեծ էր .
Սէր առ Տէր Յիսուս է ստոյգ նշան,
Մերին բազմաթիւ մեղաց թողութեան .
Նա որ չը սիրէր զՏէրըն Յիսուս,
Ի մեղաց ապրի թշուառ և անյոյս :

ՈՂՈՐՄԱԾ ՍԱՄԱՐԱՑԻՆ

Ղուկ. Ժ. 25-37

Երուսաղէմէն դէպ ի Երիքով,
Ճամբորդէր մի մարդ հանդարտ, անխռով .
Յանկարծ աւազակք զնա պաշարեն,
Եւ մերկացունեն ու կը կողոպտեն,
Վիրաւորեն զայն, խեղճ ողորմելին,
Կիսամեռ թողուն, ձգեն ու փախչին .
Տեառն մի քահանայ Երուսաղէմէն,
Անշուշտ տաճարին սուրբ պաշտամունքէն,
Այն աեղէն կ'անցնի, կանգ կ'առնէ յանկարծ,
Եւ ողորմելին տեսած չտեսած,
Երեսն դարձնէ, քայլերն կը փոխէ,
Անդի ի կողմէն կ'անցնի կը վազէ :
Յետոյ Ղեւտացի մը հոն հասնելով,
Աստուծոյ տունէն վերադառնալով,
Սչքերը կ'ուղղէ թշուառին վրայ,
Անդի ի կողմէն կ'անցնի ու կերթայ :

Մի ճանապարհորդ այր Մամարացի,
Որ ճիշդ այն պահուն անտեղէն անցնի,
Կիսամեռ մարդուն քով կը մօտենայ,
Ձանի տեսնելով սիրտը կը խղճայ .
Շուտով վար իջնէ իւր հեծած ձիէն,
Հանէ ձէթ, գինի իւր պայուսակէն,
Ձայնս անոր վիրաց վրայ կը թափէ,
Եւ զգուշութեամբ վէրքերն կը փաթթէ .
Յետոյ զայն դնէ իւր ձիուն վրայ,
Ինքն ալ խնամով քոֆն ի վեր երթայ :
Հասնին մի պանդոկ, սենեակ մը վարձէ,
Եւ վիրաւորեալն անդ կը դարմանէ .
Հետեւեալ օրը դեռ ճամբայ չեւած,
Պանդոկապետին է հիւանդն յանձնած .
Երկու դահեկան ալ կը վճարէ,
Եւ համակրութեամբ նմա պատուիրէ .
«Հոգ տար դու ասոր և ի՛նչ որ ծախսես
ի վերադարձիս պիտի ընդունես» :
Դու, դու ալ գնա՛ և այնպէս ըրէ
Երբ քու ընկերըդ քեզի կարօտ է .
Յոյց ողորմութիւն դու կարօտելոյ
Սրբէ արտասուք հէգ վշտացելոյ :
Ձգէ քահանան, թող տուր Ղեւտացին
Օրինակդ ըլլայ այրն Մամարացին .
Օն, գնա՛ և դու ալ այնպէս ըրէ
Օգնէ ընկերիդ որ քեզ կարօտ է :

ՅԱԽԱՆՁՈՂ ԲԱՐԵԿԱՄԸ

Ղուկ. ԺԱ. 5-8

Ի կէս գիշերի դուռը զարնուի
Եւ պատուհանէն անդ մարդ մը տեսնուի,
Բարեկամ, ըսէ սա ձայնիւ մարած,
Բարեկամս ճամբէն ինծի է եկած,
Անօթի է նա չունիմ կերակուր,
Կ'աղաչեմ ինծի երեք հաց փոխ տուր .
Հարկաւ չբանար նա զպատուհան
Անտարբերութեամբ տար սա պատասխան,
Ձիս մի յոգնեցներ, դուռըս է գոցուած
Տղայքս ինծի հետ անկողին մտած .
Ոչ, ինձ չէ հնար ելլել, վար իջնալ
Եւ քեզի երեք նկանակ ալ տալ :
Բարեկամութեան համար թէ չի տայ
Վասն թախանձանաց ամէն բան կ'ըլլայ .
Ես ալ ըսեմ ձեզ, ըսէ Տէր Յիսուս
Դուք ալ խնդրեցէք, մի ըլլաք անյոյս .
Պիտի ընդունիք, զարկէք և բացուի,
Ձոր ինչ փնտրուէք, պիտի գտնուի .
Ձի ան որ խնդրէ, փնտռէ ու զարնէ
Արժան պատասխանն պիտի ընդունէ .
Ձի Աստուած բնաւ չէ մի անդութ հայր
Որ իւր զաւակաց տայ հացի տեղ քար,
Փոխանակ ձկան՝ օձ մի թունաւոր
Եւ հակիթի տեղ կարիճ ահաւոր :

Եւ եթէ պատրաստ են տալու չարեր
 Իրենց զաւակաց բարի ընծաներ,
 Որքան աւելի հայրըն մեր գթած
 Սուրբ Հոգին կուտայ իրմէ խնդրողաց՝

ՀԱՐՈՒՍՏ ԱՆՄԻՏԸ

Ղուկ. ԺԲ. 16-21

Հարուստ մի մարդոյ բազմաթիւ արտեր
 Խիստ առատ և ճոխ բերքեր կը բերէր .
 Ուստի կը խորհէր թէ ո՞ւր և ի՞նչպէս
 Պահեր իւր բերքեր ապահովապէս .
 Աս ընեմ ըսաւ, ամբարներս քակեմ
 Անոնցմէ այլ եւս մեծերը չինեմ,
 Անդ կը հաւաքեմ բոլոր իմ բերքերս
 Անդ ժողուեմ պահեմ բոլոր բարիքներս .
 Եւ ուրախութեամբ ըսեմ իմ անձիս,
 Ո՛վ անձ իմ բազում բարիքներ ունիս .
 Շատ տարիներու համար բաւական,
 Հանգչէ, կեր, խմէ առանց նեղութեան .
 Հազիւ թէ իր խօսք բերնէն դուրս ելաւ,
 Աստուծոյ ահեղ վճիռն լսուեցաւ,
 Ո՛վ անմիտ, հոգիդ պիտի պահանջեմ,
 Այս գիշեր զքեզ յաշխարհէ կանչեմ
 Արդ որո՞յ պիտի ըլլան բարիքներ
 Զորս պատրաստեցին քու աշխոյժ ձեռքեր,

Այսպէս են նոքա որ գանձեր դիզեն
 Բայց անմահ հոգւոյ համար անհոգ են .
 Միմիայն խորհին որ հարստանան
 Հոգւոյ փրկութեան անտարբեր կ'ըլլան :

ԶԱՆԱԶԱՆ ԾԱՌԱՅՔ

Ղուկ. ԺԲ. 35-48

Հարսանիք մը կայ, տէրն դեռ չգացած
 Իւր ծառաներուն է հրամայած,
 Որ պատրաստ ըլլան և արթուն կենան
 Երբ վերադառնայ իսկոյն դուռն բանան .
 Ոմանք ծառայից հաւատարմութեամբ
 Սպասեն տեսուն մեծաւ արթնութեամբ .
 Նա ի գալստեան զայնս արթուն դանէ
 Եւ առատութեամբ զայնս կը վարձատրէ .
 Կան ծառայք որք երբ տէրը ուշանայ
 Իրենց սպասած ժամուն չդառնայ,
 Սկսին ուտել, խմել, գինովլալ,
 Ծեծել, ծեծկուիլ, անառականալ .
 Յանկարծ դուռն զարնեն, տէրը ներս մտնայ
 Ծառայից վիճակ ահուելի կ'ըլլայ .
 Կըրտէ մէջտեղէն, պատժէ չարաչար,
 Անհոգ, անպատրաստ ծառաներն թշուառ :
 Հաւատարմութիւն յետոյ արթնութիւն
 Է Գրիստօնէին պարտականութիւն .

Զի Որդին Մարդոյ գայ այնպէս ատեն
 Որ մարդիկ երբէք ակնկալած չեն :
 Նա որ լաւ գիտէ իւր տէրոջը կամք
 Զայն կատարելու չընէր ճիգ ու ջանք ,
 Մանրը պատիժներ պիտի ընդունէ ,
 Նա տէրոյմէն չատ ծեծ պիտի ուտէ .
 Նա որ չգիտեր և կրնէ մի բան
 Որ է ապօրէն և ծեծի արժան ,
 Անոր պատիժը քիչ պիտի ըլլայ
 Զի աշուուրթիւն Տէրոյ քով չկայ :

ԱՆՊՏՈՒՂ ԹՁԵՆԻՆ

Ղուկ. ԺԳ. 6-9

Մարդ մը այգւոյն մէջ թզենի մ'ունէր
 Կուգար անոր վրայ պտուղ վնտուէր ,
 Կ'երթար և կուգար պտուղ չէր գտնար
 Ամէն անգամին ձեռնունայն դառնար :
 Ի վերջոյ ըսաւ Նա այգեպանին
 « Կտրէ անպտուղ անպետ թզենին ,
 Երեք տարի է որ ի զուր կուգամ
 Եւ պտուղ չառած կը վերադառնամ ,
 Ինչո՞ւ համար սա երկիրն խաբանէ
 Ուրիշ ծառերուն փնաս պատճառէ
 Բարի այգեպանն ըսաւ մեզմ' ձայնով .
 « Տէր , գթա՛ ծառին , ողորմութիւնով .

Միայն այս տարի դարձեալ համբերէ
 Գուցէ գալ տարի լաւ պտուղ բերէ .
 Քանզի ես պիտի անոր շուրջ փորեմ
 Եւ զօրացուցիչ աղբ հոն լեցունեմ ,
 Եթէ տայ պտուղ հարկաւ կը ձգես
 Բայց եթէ չտայ յայնժամ կը կտրես » :
 Մենք ենք թզենին՝ աշխարհն է այգի
 Տէրն մեզմէ պտուղ առնել փափաքի :
 Քանի՜ տարիներ Աստուած սպասէ
 Որ մեզմէ բարի պտուղներ առնէ ,
 Կ'անցընենք մեր կեանք չար , անապաշխար ,
 Խօսքով , խորհուրդով , գործով ալ վատթար .
 Տեառն համբերութիւն ուստի կը հասնի
 Հրաման ընէ որ ծառն կտրուի .
 Բայց բարի Յիսուս բարեխօս միակ
 Վասն մեր աղաչէ առ Հայր շարունակ .
 Տարի մ'ալ ձգէ , տուր պատեհութիւն
 Որ ընէ զղջում , ապաշխարութիւն :
 Սակայն եթէ այս առիթն եւս մերժենք
 Ապաշխարութեան պտուղ չբերենք .
 Աւանդ , շուտ պիտի հասնի մեր վախճան
 Դժոխքը ձգուինք , այրինք յաւիտեան :

Մեծ ընթրիք մ'ըրաւ այր ազնուական
 Շատերն հրաւիրեց որ զայն վայել զան ,
 Խրկեց ծառան որ հրաւիրելոց ըսէ .
 «Եկէք , ամէն բան արդէն պատրաստ է »
 Ամէքը մէկանց սկսան ետ քաշուիլ
 Եւ իրենց տեղէն երբէք չշարժիլ .
 Առաջինն ըսաւ . « արտս պարտիմ երթալ
 Ուստի կաղաչեմ կալ զիս հրաժարեալ » :
 Միւսը ըսաւ . « հինգ զոյգ եղ առի
 Կ'ուզեմ փորձել թէ արդեօք լաւ ըրի՞ ,
 Ուստի ինձ պէտք է անոնց քով մնալ »
 Կաղաչեմ քեզի , կալ զիս հրաժարեալ » :
 Մին ըսաւ . « դեռ նոր եմ ամուսնացեալ
 Ուստի կաղաչեմ կալ զիս հրաժարեալ » :
 Ծառան յուսահատ եկաւ ու պատմեց
 Զոր ինչ նա ցաւօք տեսաւ ու լսեց .
 Տէրը բարկութեամբ ըսաւ ծառային
 Որ ելլէ շուտով հրապարակ քաղքին ,
 Ներս բերէ կաղեր , կոյրեր , աղքատներ ,
 Թշուառ եւ անոք պակասաւորներ :
 Ծառան ալ զնաց կատարեց պատուէրն
 Եւ ըսաւ թէ դեռ տեղ կայ սրահներն .
 Տէրը պատուիրեց որ ցանգերն երթայ
 Եւ ճամբաները զով որ կը տեսնայ ,

Ստիպէ որ շուտ ընթրեաց տունը դան
 Եւ հացկերոյթին մասնակից ըլլան :
 Տունը լեցուեցաւ , ընթրիքն սկսաւ
 Իւրաքանչիւր հիւր լաւ մը կշտացաւ .
 Նախկին հրաւիրեալք դուրսը մնացին
 Եւ այս ընթրիքին համը իսկ չառին :
 Տէրն է պատրաստած ընթրիքն փրկութեան ,
 Հրաւէր է խրկած համայն մարդկութեան ,
 Նոքա որ ունին միտք աշխարհային
 Ունայն , անցաւոր բաներու փաղիւն ,
 Մերժեն այս հրաւէր , ճամբեն ծառաներ
 Քանզի բարքերնին է աշխարհասէր :
 Անոնք կը մընան զուրկ փրկութենէ
 Քանզի հրաւէրն մերժեն իրենցմէ .
 Համն իսկ չեն առներ այս մեծ ընթրիքին
 Ո՛հ յաւիտեանքս պիտի կորսուին :

ՈՁԽԱՐ ՍՈՐՈՒՍԵԱԼ

Ղուկ. ԺԵ. 1-7

Հովիւ մը ունի հարիւր ոչխարներ
 Ասոնց մին թողու իրեն ընկերներ ,
 Անապատից մէջ հոս հոն թափառի
 Եւ մոլորելով հոն կը կորսուի :
 Հովիւը թողու իննսուն և ինն
 Երթայ ետեւէն մէկ կորսուածին .

Զայն կը փնտռէ մինչեւ որ գտնէ
 Եւ երբ զայն գտնէ ուսաց վրայ դնէ ,
 Ուրախութիւնով տունը կը դառնայ
 Եւ բարեկամաց աւետիս կուտայ ,
 « Օ՛ն , ուրախացէք և դուք ի սրտանց
 Զի գտայ արդէն ոչխարս կորսուած » :
 Յիսուս է միայն հովիւ մեր բարի
 Եւ մենք ամենքս նման ոչխարի
 Հօտէն զատուեցանք և մոլորեցանք
 Եւ մեղաց ճամբուն մէջ թափառեցանք :
 Տէր Յիսուս Բրիստոս փնտռէ մոլորեալ
 Գտնէ զայն բերէ առ Հայրն մեր Օրհնեալ .
 Մեծ ուրախութիւն երկնից մէջ կըլլայ
 Երբ մեղաւորը ի մեղաց դառնայ ,
 Երբ ցաւի զղջայ և ապաշխարէ
 Նոր կեանք անցունել հաստատ որոյ է :

ԿՈՐՈՒՍԵԱԼ ԴՐԱՄ

Ղուկ. ԺԵ. 8-10

Կին մը որ ունէր տասն դրամ պահած ,
 Գտնէ որ նոցա մին է կորսուած .
 Իսկոյն ճրագ մը առնէ և վառէ
 Եւ տանը ամէն կողմերը կաւէ ,
 Կը փնտռէ զայն մեծ ուշադրութեամբ
 Ամէն կողմ նայի մեծ զգուշութեամբ ,

Մինչեւ որ գտնէ կը յարատեւէ ,
 Զայն գտածին պէս դրացեացն կը գոչէ .
 « Կորուսած դրամս գտայ , բարեկամք ,
 Եկէք , միասին արդ ուրախանամք » :
 Մեղաւորի մը կորսուած հոգին ,
 Մեծ արժէք ունի յաչս Օրհնեալ Փրկչին .
 Միջոցը գործածէ , ամէն ջանք ընէ ,
 Որ մեղաւորը իր Հօր դարձնէ .
 Մեծ ուրախութիւն երկնից մէջ ըլլայ ,
 Երբ մեղաւոր մը Յիսուսի հաւտայ :

ԱՆԱՌԱԿ ՈՐԴԻՆ

Ղուկ. ԺԵ. 11-32

Մէկ մարդ մը երկու որդիներ ունէր
 Որոց պզտիկը իւր հօրը կըսէր ,
 « Ինձ ինկած բաժինն քու ստացուածքէդ ,
 Կը խնդրեմ որ տաս նախ քան մահուանէդ » :
 Ընդունեց խնդիրն հայրըն ողորմած ,
 Երկուքին բաժնեց բոլոր ունեցած :
 Շատ օրեր չանցան , փոքր տղան ժողուեց
 Բոլոր ունեցած և առաւ քալեց :
 Նա խիստ հեռաւոր երկիր մը դնաց
 Ու հետեւեցաւ անառակ կենաց ,
 Բոլոր ունեցածն շուտով փճացուց
 Բան մը չմնաց , բոլորն ալ հատցուց .

Սաստիկ սով եղաւ , փորձութիւն մի նոր ,
 Տղան արդ եղաւ խեղճ ու չքաւոր .
 Երբ թշուառութեան յետին ծայր հասաւ ,
 Նա քաղաքացւոց մէկուն քով մտաւ .
 Սա խրկեց զնա իրեն ագարակ ,
 Արածել , հսկել խոզերն շարունակ :
 Անառակ որդին յոյժ կը փափաքէր
 Որ անոնց կերածն իր փոր լեցունէր .
 Սակայն եղջիւրէն իսկ ոչ ոք կուտար
 Որ սովեալ տղան քիչ մը կշտանար :
 Ինքզինքին դալով , խելքը ժողուելով
 Գոջեց եղկելին յուսահատ ձայնով .
 « Քանի՜ բանւորներ կան իմ հօրս տուն »
 Որք կերակուրով հացով են լեցուն .
 Մինչդեռ սովամահ ես հոս կորնչիմ .
 Ելլեմ ու երթամ առ բարի հայրն իմ
 Եւ խոնարհաբար ալ իրեն ըսեմ
 Մեղանչեցի , ոհ , հայր , երկինքի դէմ .
 Ո՛հ մեղանչեցի նաեւ քու առջիդ
 Եւ արժանի չեմ այլ կոչուիլ որդիդ .
 Միայն ընդունէ զիս իբրեւ վարձկան
 Այս է մեծ շնորհք և ինձ բաւական » :
 Անառակ որդին իւր հօրը եկաւ
 Դեռ չատ հեռուէն հայրն զանի տեսաւ .
 Գութը շարժեցաւ , ընդ առաջ վազեց ,
 Որդւոյն վիզն ինկաւ , զանի համբուրեց :

Որդին ալ ըսաւ ձայնիւ լալագին
 « Հայր մեղանչեցի ընդդէմ երկինքին .
 Ծանր մեղք գործեցի նաեւ քու առջիդ ,
 Եւ արժանի չեմ կոչուիլ քու որդիդ » :
 Կանչեց ծառաներն հայրն անառակին
 Եւ ցուցուց անոնց իր դժբախտ որդին ,
 Հանեցէք , ըսաւ , հանդերձ պատուական ,
 Առաջին հանդերձն , անգինն պատմութեան
 Որդիս սիրելի շուտ հագուեցուցէք
 Բերէք մատանի և ձեռքը դրէք .
 Հագցուցէք անոր ընտիր կոշիկներ
 Պաշտպանուին նորէն անոր մերկ ոտքեր .
 Պարարտ զուարակն բերէք , մորթեցէք
 Խնդանք և ցնձանք , միասին ուտենք .
 Մեռեալ էր որդիս , ահա ողջեցաւ ,
 Կորսուած էր նա և գտնուեցաւ :
 Ի՛նչ քաղցր օրինակ խրախուսական
 Ի՛նչ ազգու առակ ապաշխարութեան ,
 Ճշմարիտ զղջման , դարձի , նորոգման ,
 Ազգու հըրաւէր մեղաց ճանաչման
 Եւ Աստուածային մեղաց թողութեան ,
 Ջրի շնորհքով եղած փրկութեան ,
 Ի սէր Յիսուսի ընդունելութեան ,
 Անճառ օրհնութեան սուրբ արքայութեան :
 Անոր մեծ եղբայրն ագարակէն դայ
 Եւ ուրախութեանց ձայնէն զարմանայ ,

Կանչէ ծառաներն պատճառն հարցնէ
 Երբ բանն հասկնայ, ներս մտնել չուզէ :
 Իսկ հայրըն բարի կ'աղաչէ անոր
 Որ չխռովի այլ ըլլայ անդորր :
 « Որքան տարիներ քեզի ծառայեմ
 Եւ երբէք խօսքէդ ես դուրս ելած չեմ .
 Օր մը չտուիր ինձ ուլ մը նիհար
 Որ ընկերացս հետ սիրտս ուրախանար .
 Իսկ այս բու որդիդ , որ միշտ , շարունակ
 Անցուցած է կեանք վատ և անառակ ,
 Փճացնելով բոլոր ստացուածքդ
 Աւրած և կոտրած է քու մեծ համբաւդ
 Պարարտ զուարակն անոր մորթեցիր
 Եւ բոլոր տունը ի դրախտ փոխեցիր » :
 « Որդեակ, ըսաւ հայրն, դու միշտ իմ հետս ես
 Բոլոր ունեցածս քուկդ է , լաւ գիտես
 Սակայն պարտ էր մեզ ցնծալ և բերկրիլ
 Ի բոլոր սրտէ խնդալ և հրճուիլ .
 Զի մեռած եղբայրդ այժմ ողջնցաւ
 Կորսուած եղբայրդ այժմ գտնուեցաւ » :

ԱՆԻՐԱԻ ՏՆՏԵՍԸ

Ղուկ. ԺԶ. 1-13

Հարուստ մարդ մը կար որ տնտես մ'ունէր
 Որ անոր համար կային գանգատներ

Թէ իւր ստացուածք կը փճացունէ ,
 Սրդ տէրը տնտեսն իրեն կը կանչէ .
 « Ինչ է այս , ըսէ , զոր ես կը լսեմ ,
 Տնտեսութենէդ պէտք է քեզ հանեմ ,
 Հաշիւըդ տուր ինձ զի չես կրնար ալ
 Իմ գերդաստանիս մէջ տնտես ըլլալ » :
 Ինչ ընեմ , ըսէ , տնտեսն յիւր մտաց
 Տնտեսութիւնս առնեն ի ձեռաց
 Զեմ կարող ընել հողագործութիւն
 Կամաչեմ ընել մուրացկանութիւն ,
 Գիտեմ ընելիքս , որ երբ մերժուիմ
 Պարտականներուն տուններն ընդունուիմ :
 Պարտատերներն արդ , զատ , զատ , առանձին
 Կը կանչէ տնտեսը իրեն առջին ,
 Որքան պարտք ունիս , առաջնոյն ըսէ ,
 Լոկ հարիւր մատ ձէթ , սա պատասխանէ ,
 Առ գիրըդ չուտով , պատուիրէ տնտես ,
 Հարիւրին տեղը լոկ յիսուն գրես :
 Հարիւր քոռ ցորեն , երկրորդը պարտէր
 Հարիւրը պէտք էր ութսունի փոխէր :
 Զայս իմացաւ տէրն և շատ զարմացաւ
 Գովեց տնտեսն զի խելքով գործ տեսաւ :
 Որդիք աշխարհի , տնտեսին նման
 Մեծ իմաստութեամբ կը խորհին վախճանն .
 Երջանիկ ընել մարմինն յաշխարհի
 Է միակ խորհուրդ ամէն անհատի .

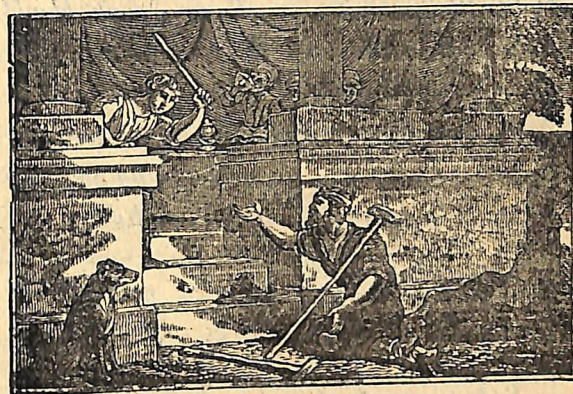
Պարտինք ամաչել, որքան անհոգ ենք,
 Որ մեր ապագայ վիճակն խորհած չենք.
 Անմահ հոգիին փրկութեան համար
 Մարդիկ անհոգ են անտարբեր, յիմար:
 Բնաւ չեն խորհիր ինչ պիտի ըլլան
 Երբ որ մը աշխարհս թողուն և երթան:
 Ուստի Տէր Յիսուս իւր անմահ սիրով
 Մեզ կը յորդորէ այսու առակով,
 Իմաստութիւնով յարաժամ խորհիլ
 Ապագայ կենաց համար պատրաստուիլ
 Որ երբ վախճանի մեր տնտեսութիւն
 Մտնենք երկնային թագաւորութիւն:

ՄԵԾԱՏՈՒՆ ԵՒ ԱՂՔԱՏ ՂԱԶԱՐՈՍ

Ղուկ. ԺԶ. 19-31

Հարուստ մարդ մը կար որ միշտ կը հագնէր
 Բեհեզ, ծիրանի և ճոխ հանդերձներ,
 Կ'ուտէր, կը խմէր փառաւորապէս,
 Զէր պակսէր տունէն նուազ և հանդէս:
 Շքեղ պալատան դրանը առջին
 Աղքատ Ղազարոս հեծէր լալազին.
 Բոլոր մարմինը լցուած վէրքերով
 Ծածկեալ մերկութիւն ցնցոտիներով,
 Անօթի ծարաւ անդ կը տառապէր
 Որ ճոխ սեղանէն իյնան փշրանքներ:

Մինչ նա զայնս ժողուէր, շուներ կուգային
 Խեղճ Ղազարոսին վէրքերը լզէին:

Այս թշուառ կենաց տուաւ մի վախճան,
 Շուտով հասնելով հրեշտակն մահուան:
 Ղազարոս մեռաւ, հրեշտակներ եկին
 Եւ Աբրահամու գոգը զայն տարին,
 Բայց մեծատունն ալ երկար չապրեցաւ
 Վախճանը հասաւ, մեռաւ, թաղուեցաւ,
 Եւ մատնուեցաւ ցաւոց դժոխքին
 Ծժմրեայ լիճին, տանջանաց հուրին:
 Անդ ի տանջանաց նա աչքերն վերցուց
 Հեռուէն տեսածն զինքը զարմացուց,
 Տեսաւ զԱբրահամ յերկնային փառաց
 Աղքատ Ղազարոսն իր գոգը նստած.
 Ուր նա կը հանդէսէր, կը մխիթարուէր
 Վասն իւր տանջանաց Տէրն փառաւորէր:

Իսկոյն հարուստը լալագին գոչէ .
 « Ո՛հ Հայր Աբրահամ ինծի ողորմէ .
 Խրկէ Ղազարոսն , որ մատը ջուրն թաթխէ
 Լոկ կաթիլ մը ջուր լեզուիս վրայ դնէ ,
 Ձի այս բոցերուն մէջ կը տանջուիմ ,
 Հրոյ փռան մէջ յոյժ կը տառապիմ » :
 Աբրահամ ըսաւ . « որդեակ միտքդ բեր
 Որ դու ի կենացդ առիւր բարիքներ
 Մինչ Ղազարոսի բաժինն էր եղած
 Միայն չարիքներ յաշխարհի կենաց .
 Նա մխիթարուի այժմ հոս ի ցաւոց
 Իսկ դու տանջուիս հոտ ի դժոխոց ,
 Նաև մեծ անդունդ մը կայ պատրաստած
 Երկնից , դժոխոց մէջտեղ հաստատած .
 Նա որ փափաքի առկէ հոս անցնիլ
 Ի զուր են ջանքեր , չէ հնար յաջողիլ » :
 « Հայր , յոյժ կաղաչեմ , կրկնեց մեծատուն
 Խրկէ Ղազարոս գոնէ հօրըս տուն ,
 Հոն դեռ ունիմ ես հինգ անհոգ եղբայր ,
 Որ ըսէ չի գան այս տանջանաց վայր » :
 Աբրահամ կրկնեց . « ոչ , անոնք ունին
 Սրբազան Մատեանքըն Աստուածային ,
 Երբ նոցա անսան , ազատ կը մնան
 Բոցէն և հուրէն յաւիտենական » :
 Յուսահատաբար մեծատուն կրկնէ .
 « Եթէ մեռելոց մէջէն մին յառնէ ,

Երթայ , քարոզէ , սիրով կը լսեն
 Եւ իրենց մեղքէն շուտ ապաշխարեն » :
 « Նա որ չընդունիր Աստուծոյ պատգամ »
 Որոշ մի ձայնիւ վճռեց Աբրահամ
 « Երբէք չէ հնար որ նա հաւատայ
 Եթէ մեռեալ մ'իսկ իրեն երեւնայ » :
 Այսպէս վերջացաւ այս խօսակցութիւն
 Մեծատուն անկաւ ի խոր տրտմութիւն
 Աւաղ չզղջացաւ , ողբաց և լացաւ
 Ատենն անցած էր , օգուտ մը չեղաւ :
 Ոհ թէ սթափին նոքա որ միայն
 Մարմինը հոգան յաշխարհիս ունայն
 Անմահ հոգինին բնաւ չեն հոգար
 Անհոգ են այլոց ցաւոցը համար :
 Այս է ամէնուն ահաւելի վախճան
 Կաթիլ մի ջրոյ իսկ կարօտ ըլլան ,
 Սա ևս անոնցմէ պիտի մերժուի
 Բոլոր խնդիրնին պիտի չընդունուի .

ՄԱՌԱՅԻՑ ԴԻՐՔԸ

Ղուկ. ԺԷ. 7-10

Տեառն պատուէրներն երբոր կատարենք
 Նորա հրամաններն երբ ի գործ դնենք
 Պարտինք ծառայ ենք , ըսել , անպիտան
 Լոկ ըրինք ինչ էինք պարտական .

Զի ինչպէս որ երբ մարդ մը ունենայ
Մի երկրագործ կամ թէ հովիւ ծառայ,
Որ վերագառնայ տեառն ագարակէն
Եւ տունը մտնէ առօրեայ գործէն,
Տէրն անոր չըսեր սեղանը նստիր
Կեր կերակուրըդ արբ-և կշտացիր.
Այլ ըսէ անոր գօտիդ մէջքդ կապէ
Մինչեւ որ ուտեմ ինծի ծառայէ.
Այնուհետեւ դու ալ կրնաս նստիլ
Ուտել ու խմել և ապա հանգչիլ:
Տէրն այն ծառային շնորհակալ չըլլար
Իրեն ճշդութեամբ ծառայելուն համար:
Այս իրեն պարտքն է, պարտի կատարել
Եւ փոխարէնը վարձք մը չսպասել:
Նոյնպէս նաեւ մենք ծառայք ենք Տեառն
Հրամանն պահելու ենք միշտ պարտական
Սա է որ մեզի մեր կեանքն պարգեւեց
Եւ զայն մինչ ցայսօր պահեց, խնամեց.
Սիրով ու երախտագիտութիւնով
Պարտինք կատարել իւր կամքը փութով:

ԱՆԻՐԱԻ ԴԱՏԱԻՈՐ

Ղուկ. ԺԲ. 1-8

Քաղաքի մը մէջ մի գատաւոր կար
Սա ոչ Աստուծմէ ակնածէր վախնար

Ոչ ալ մարդոցմէ երբէք կամչնար,
Նոյն քաղքին մէջ կար մի թշուառ այրի
Հարստահարեալ խեղճ կին մի բարի,
Սա գատաւորին գալով կը խնդրէր
Որ զինք ոսոխին ձեռքէն ազատէր,
Եւ շուտով իրեն իրաւունք ընէր:
Պահ մը գատաւորն ականջ չկախեց
Եւ այրի կնոջ խնդիրը մերժեց.
Ի վերջոյ սակայն ըսաւ ի մտաց
ԶԱստուծ թէև եմ մոռցած, ուրացած,
Իրմէ չեմ վախնար և չեմ ակնածիր
Եւ եմ անամօթ, մարդէ չեմ քաջուիր
Գոնէ ձանձրոյթէն և թախանձանքէն
Եւ ինծի տուած նեղութիւններէն
Ինքզինքս ազատելու համար ընեմ
Սորա իրաւունք և գլխէս ճամբեմ.
Որ այլ եւս չգայ և ինձ թախանձէ
Եւ աղաչանքովն զիս ձանձրացունէ.
Ուշով լսեցէք Տէրըն մեր ըսաւ
Զոր ինչ գատաւորն ըսէ անիրաւ,
Միթէ Հայր գթած, բարի, ողորմած
Անտարբեր լինի մեր աղաչանաց,
Մեր կարօտութեանց անթիւ գունդերուն
Եւ ջերմ աղօթից ընտրեալներուն
Որք գիշեր ցերեկ անդադար դռնէն
Զայն աղաչանաց իրեն վերցնեն:

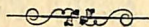
Նա անոնց խնդիրք պիտի ընդունէ
Եւ ժամանակին ալ պատասխանէ .
Ուստի չթուլնանք և չձանձրանանք
Այլ միշտ յաղթից յարատեւ ըլլանք .
Սա է զօրութիւն հաւատացելոց
Միակ յոյս , խարխիս , այրեաց և որբոց
Սա է յաղթութիւն և կեանք երկնային
Տեառն մեր Աստուծոյն սրտին Բանային :

ՎԵՐՋԻՆ ԴԱՏԱՍՏԱՆ

Տէր Յիսուս պիտի գայ իր մեծ փառքով
Անթիւ , անհամար հրեշտակներով
Բոլոր ազգերը պիտի հաւաքուին
Անոր ատեանին առջեւը կանգնին .
Ձայնս պիտի բաժնէ ինչպէս հովիւներ
Այծերէն զատեն իրենց ոչխարներ
Ոչխարք — արդարներ — աջ կողմը կայնին
Իսկ այծերն — չարերն — ձախ կողմը չարուին .
Յայնժամ թագաւորն աջ կողմ կայնողաց
Պիտի խօսքն ուղէ ձայնիւ գերազանց .
Եկէք Հօրս օրհնածք և ժառանգեցէք
Ձեզ պատրաստած փառաց մէջ մտէք .
Որ դեռ չստեղծուած անցաւոր աշխարհ
Պատրաստուած էր ամէնուդ համար ,

Ձի անթեցայ , ուտելիք տուիք ,
Երբ ծարաւեցայ ինծի խմցուցիք .
Օտար էի ես և զիս ներս առիք ,
Երբ ես մերկ էի զիս հագուեցուցիք .
Հիւանդ էի և ինծի տես եկիք ,
Բանտի մէջ էի զիս այցելեցիք :
Յայնժամ արդարներն կը պատասխանեն
Թէ այս բարիքներ երբէք ըրած չեն .
Իսկ Տէրը ըսէ , ճշմարիտ կըսեմ
Ձձեզ ամէնքդ վստահացունեմ .
Թէ զոր ինչ ըրիք այս պղտիկներուն ,
Իմ եղբայրներուս ստորիններուն ,
Ձայնս ես նկատեմ իմ անձիս եղած
Իբր թէ ես էի կարօտ օգնութեանց .
Ապա թագաւորն ձախ կողմ դառնալով
Չարերուն ըսէ ահաբա ձայնով
Ով անիծեալներ օն մէկդի դացէք
Յաւիտենական կրակը մտէք .
Որ սատանային է պատրաստուած
Եւ անոր բազում չար հրեշտակաց .
Ձի անթեցայ ինձ հաց չտուիք
Երբ ծարաւեցայ զիս չխմցուցիք .
Երբ էի օտար դուք զիս ներս չառիք
Երբ մերկ էի զիս հագուեցուցիք ,
Երբ հիւանդ էի զիս անտես ըրիք
Բանտի մէջ էի զիս չայցելեցիք :

Կը պատասխանեն յայնժամ ևս չարեր
Թէ իրենք զատնք երբէք չեն յիշեր
Իսկ թագաւորը կը պատասխանէ
Թէ ամէն յիշածն շատ ճշմարիտ է ,
Զոր ինչ մերժեցիք ընել խղճալեաց ,
Ինձի և անձիս ընել էք մերժած՝
Յաւիտենական հուրն երթան չարեր
Յաւիտենական կեանքը արդարներ :
Ուստի քանի որ յաշխարհի ապրիւնք
Խեղճ կարօտելոց սիրով հոգ տանինք ,
Որքոց և այրեաց և կարօտելոց
Մարմնով և հոգւով կարօտեալ հոգւոց .
Զոր ինչ որ առանց մէկուն մենք ընենք
Յիսուս Քրիստոսի անձին ըրած ենք .
Մինչեւ իսկ եթէ գաւաթ մը ջուր տանք
Երկնից մէջ մեծ վարձք պիտի ստանանք :

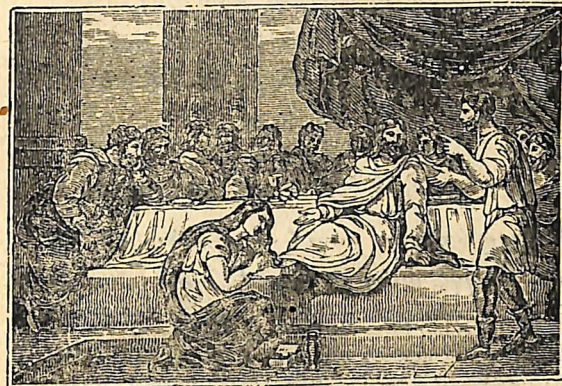

13. ԱՒԱԳ ՇԱԲԱԹ

1. ՕՇՈՒՄՆ ՏԷՐ ՅԻՍՈՒՍԻ

Վեց օր մնացած զատկական տօնին
Դայ ի Բեթանիա Յիսուս Սիմօնին .

Քորոտ Սիմօնն մինչ Անոր ճաշ կուտայ
Մեղաւոր Մարիամն ալ ներս կը մտնայ
Յիսուսի գլուխն Նարդոսի իւղով

Կօծէ , եւ ոտքերն լուա արցունքով
Յետոյ մազերովն զայնս կը չորցունէ
Իւղին քաղցր հոտը տունը լեցունէ
Դառն տրտունջներու ոմանք ձայն բառնան
Որոց գլուխն է Մատնիչըն Յուդան
Ինչո՞ւ այդ իւղը այսպէս վառնուի
Ինչո՞ւ չի ծախուի , դրամն խեղճին տրուի :
Թողէք , ըսէ Տէր , կինն հանգիստ թողէք
Բարի գործ մ'ըրաւ զայն մի վրդովէք .
Աղքատներն յաւերժ ձեր քովը ունիք
Առիթ գայ ընել անոնց միշտ բարիք
Քիչ օրեր միայն ձեր հետ կենակցիմ
Յոյց տուէք ինձ սէր մինչ ձեր քով գտն'իմ

Սա ի յիշատակ թաղմանս զիս օծեց
Սշխարհի առջեւ զիս յարգեց , պատուեց .
Ուստի երբ բոլոր աշխարհի վրայ
Սյա Աւետարան իր ձայնը բառնայ
Սա կնոջը գործ պիտի հռչակուի
Եւ իւր յիշատակն ալ անջինջ պահուի :

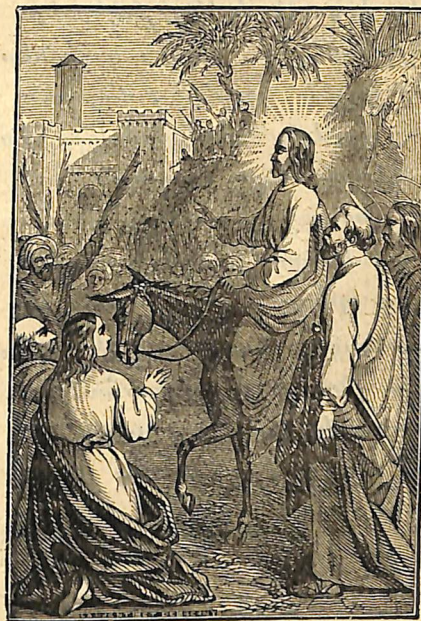
2. ՄՈՒՏՔ ՏԷՐ ՅԻՍՈՒՍԻ ՅԵՐՈՒՍԱԼԷՄ

Հետեւեալ առտու լուր է տարածուած
Յիսուս Սուրբ քաղաք գալ է պատրաստուած .

Մեծ մի բաղմութիւն , արք , կանայք , մանկունք
Հաւաքեալ են անդ տեսնել Տեառն մուտք
Տեսնել , ողջունել Արքայից Արքան
Բարերարն խեղճին , Փրկիչն մարդկութեան

Արմաւենիի ոստեր կտրուին
Գոյնղղոյն ծաղկունք եւս կը հաւաքուին .
Ընդ առաջ երթան ցնծութեան ձայնով
Հանդերձ , ոստ , ծաղիկ գետինն սփռելով ,
Գոչեն , Ուխանեա , Ուխանեա , զի գայ
Տէրոջ անունով Հրէից արքայ .

Էշ մը կը բերեն , Յիսուս կը հեծնէ
Եւ իբր թագաւոր Սուրբ քաղաք մտնէ ,
Մարգարէն գոչէ . Ով դուստր Սիոնի
Գաջ լեր , մի վախնար , ահա գայ քեզի

Թագաւորդ խոնարհ, հեղ, բայց փառաւոր
 Նա է ամէնուն Տէր եւ դատաւոր,
 Իսկ երուսաղէմ շարժի, դղրդայ
 Ով է այս, կըսէ, որ առ մեզ կուգայ.
 Փարիսեցիներն տրտնջեն յուզեալ.
 Քանզի ժողովարդ Անոր է յարեալ
 Իսկոյն կը ժողուեն իրենց ընկերներ
 Քահանայք, ծերեր, անշահ դպիրներ
 Ժողովներ կընեն, խորհին, մտածեն
 Ինչ ընեն որ Տէրն մէջտեղէն վերցնեն,
 Իմանայ Յուդա նոցա նպատակ
 Եւ դիմէ անոնց յայտնի համարձակ.
 Ձեր ձեռքը կրնամ ես զՍնի մատնել
 Ըսէ, բայց պէտք է վարձքըս որոշել.
 Նոքա խոստացան, տալ արծաթ եր'սուն
 Եւ Յուդա վնասուէ մի պատեհութիւն
 Որ իր խաւարին գործը կատարէ
 Անձայն, անշունջ Տէրն անոնց մատնէ :

3. ԶԱՏԿԱԿԱՆ ԸՆԹՐԻՔ

Վերջին զատկական ճաշն պատրաստելու
 Քաղաք խրկեց Տէրն աշակերտ երկու
 Եւ երեկոյին տասերկուքն առած
 Մտաւ վերնատուն, չքեղ զարդարուած

Սեղան բազմեցան ամենն ալ կարգաւ
 Տխուր մի ձայնով Տէրն այսպէս ըսաւ
 Յոյժ փափաքէի ձեր հետը ընթրիլ
 Ձեր հետը վերջին բաժակը խմել
 Քանի որ դեռ չէ իմ ժամըս հասած
 Խաչին դառն մահուան դեռ չեմ յանձնուած.
 Սակայն յԱստուծոյ թագաւորութեան
 Ընթրենք վերստին դարեր անվախճան :
 Յայնժամ աշակերտք սկսան խռովիլ.
 Թէ ով իրենցմէ մեծ պէտք է կոչուիլ
 Իսկոյն Տէր Յիսուս տուաւ մի վախճան
 Անոնց վէճերուն, և հանդարտեցան
 Մեծ եղոյն, ըսաւ, պէտք է խոնարհել
 Եւ ամէն մէկուն ծառան իսկ լինել,
 Զի Տէրս, վարդապետս ծառայել եկայ,
 Այսպէս անկեալին փրկութիւն եղայ,
 Օր մը պիտի գայ թագաւորութիւն
 Երբ ձեզ պիտի տամ ես իշխանութիւն
 Եւ պիտի բազմիք հոն դուք աթոռներ
 Դատել հրէից տասերկու ցեղեր :

4. ՈՏԵԱԼՈՒԱՅ

Օրն յառաջանայ, ժամը մօտենայ,
 Որ Տէրն աշխարհի իր հրրաժեշտ տայ

Ելաւ ընթրիքէն , հանդերձներն հանեց ,
 Ղենջակ մը առաւ և մէջքը փաթթեց .
 Կոնքը շուր լեցուց և ծունըր դրաւ
 Աշակերտաց ոտքն լուալ սկսաւ
 Կարգը երբ եկաւ Սիմօն Պետրոսին
 Քաշեց իր ոտքերն , ըսաւ Յիսուսին .
 Տէր չեմ թողուր որ այդ օրհնեալ ձեռքեր
 Լուան և մաքրեն իմ աղտոդ ոտքեր .
 Թէ քեզ չլուամ չունիս դու բաժին
 Ինձ հետ , ըսաւ Տէր , Սիմօն Պետրոսին .
 Դու այժմս չես գիտեր զոր ինչ քեզ ընեմ ,
 Յարմար ատենին պիտի բացատրեմ :
 Պետրոս այն ատեն համակերպեցաւ
 Գլուխս , ձեռք և ոտք , տէր , լուա , ըսաւ .
 Տէրն ծառայութեան գործն երբ աւարտեց
 Բոլոր իր ըրածն անոր բացատրեց :
 Դուք զիս Վարդապետ և Տէր կը կոչէք ,
 Եւ այդպէս ալ է , ուստի լաւ կընէք .
 Ես Տէրս վարդապետս , ձեր ոտք լուացի ,
 Եւ խոնարհութեան օրինակ տուի .
 Ուստի և դուք միշտ հեզ , խոնարհ եղէք .
 Մինչեւ միմեանց ոտքերն լուացէք .
 Այս ըսաւ Յիսուս և հառաջելով ,
 Իր մատնիչն յայտնեց պատառը տալով .
 Յուզա ալ երբոր պատառը առաւ ,
 Ընթրեաց սեղանէն իսկոյն հեռացաւ :

5. ՏԷՐՈՒՆԱԿԱՆ ԸՆԹՐԻՔ

Մինչդեռ ուտէին Յիսուս հաց առաւ ,
 Երկինք նայեցաւ , գոհութիւն տուաւ .
 Ապա ամենուն օրհնեալ հացն տալով
 Այսպէս խօսեցաւ անոնց նայելով .
 « Առէք և կերէք այս է մարմին իմ
 Ես ձեզի համար սիրով զոհ լինիմ ,
 Այս վեհ խորհուրդը երբ որ կատարէք ,
 Միշտ իմ քաւչական մահըս յիշեցէք » :
 Յետոյ ձեռքն առաւ բաժակն գինւոյ
 Նոյնպէս գոհութիւն տուաւ Աստուծոյ .
 « Առէք , խմեցէք , այս է իմ արիւն ,
 Որով ընդունիք մեղաց թողութիւն .
 Քանի անգամ որ դուք ասկէ խմէք ,
 Փրկչին քաւչական մահը պատմեցէք ,

Մինչեւ վերստին , յիւր արքայութեան ,
 Կատարէք ընթրիքն սուրբ , տէրունական » :
 Յետ հաղորդութեան տուաւ խրատներ
 Քաջալերական յորդոր , խոստումներ .
 Խօստացաւ իրենց Սուրբ Հոգին խրկել ,
 Եւ ճշմարտութեան զայնս առաջնորդել .
 Եւ յանձնարարեց , իբր լնոր պատուիրան ,
 Որ միմեանց հետ միշտ սէր ունենան .
 Քահանայական վեհ աղօթքն մատուց
 Հաւատացելոց զօրութիւն ցուցուց
 Որ է միութիւն , հաւատով , յուսով .
 Մի նպատակով , խորհուրդով , սիրով :
 Ծանոյց Պետրոսի որ զգուշանայ
 Զի այն գիշեր զինք պիտի ուրանայ .
 Փառաբանութեան երգ մը երգելով
 Ելան սրահէն բոլորն ալ խումբով ,
 Եւ յառաջ գացին դէպի Գեթսեման ,
 Ուր գտնէր վախճան գործ մեր փրկչութեան :

6. ԳԵԹՍԵՄԱՆԻ ԳԻՇԵՐԸ

Անցան կեդրոնի ձոր հեղեղատէն ,
 Զիթենեաց լեռան խիստ անտառներէն ,
 Հասան միասին պարտէզն Գեթսեման
 Աշակերտք Փրկչին շուրջն շարուեցան :
 Այս գիշեր , ըսաւ Յիսուս տխրագին
 Ոչխարներն պիտի ցիր ու ցան լինին ,

Հովիւն ոչխարաց պիտի զարնուի
 Եւ հօտըն ամբողջ ամէն կողմ ցրուի .
 Եթէ ամենքն ալ քեզ ձգեն թողուն
 Կը պնդէր Պետրոս ձայնիւ վառվռուն ,
 Ես զքեզ երբէք չի պիտի ձգեմ ,
 Մինչեւ իսկ եթէ կեանքս վտանգեմ :
 Հոս կեցէք , ըսաւ Յիսուս , մինչ երթամ
 Հոն և աղօթեմ , ապա ձեզ դառնամ .
 Սակայն դուք նաեւ ջերմ աղօթք ըրէք
 Որ փորձութեան մէջ չիյնաք , մեղանչէք
 Պետրոս Յակոբոս նաեւ Յովհաննէս ,
 Հետք առնելով , ըսաւ սրտակէզ .
 Հոգիս մահուան չափ տխուր է , տրտում
 Բովլա մնացէք , հետս կեցէք արթուն .

Անկից հեռացաւ և ծունըր դրաւ ,
 Երեսին վրայ գետինը ինկաւ .

Աբբա հայր, գոչեց, ոհ, քեզի համար,
 Յերկնի և յերկրի, չիք ինչ անհնար,
 Եթէ քու կամքդ է թող դաւաթս անցնի,
 Բայց չէ թէ իմ կամք այլ քուկդ թող լինի:
 Աշակերտաց քով երբ վերադարձաւ
 Զանոնք բոլորն ալ քնացած գտաւ.
 Երկրորդ և երրորդ անգամ ալ գընաց
 Եւ նոյն աղօթքը մատոյց առ Աստուած.
 Ուժգին տագնապէր, սաստիկ տառապէր,
 Քրտինքն արեան հետ ճակտէն կը վազէր:
 Տէրը երկինքէն իր հրեշտակը խրկեց,
 Միածին որդին յոյժ քաջալերեց.
 Աղօթքէն ետեւ գայ աշակերտաց,
 Եւ դարձեալ գտնէ զանոնք քնացած.
 Ոհ, ինչպէս ըսաւ, կրրնաք քընանալ,
 Մինչ Որդւոյ Մարդոյ ժամն է արդ հասեալ,
 Որ մեղաւորաց ձեռքը մատնուի,
 Արդէն մատնիչը շատ մօտ է մեզի.
 Ելէք, արտորացէք, այս տեղէս երթանք,
 Եւ իմ մատնիչիս ընդ առաջ ելլանք:

7. ԶԵՐԲԱԿԱԼՈՒՄՆ ՏԷՐ ՅԻՍՈՒՍԻ

Մինչդեռ կը խօսէր հասաւ անդ Յուդա,
 Որ զՏէր Յիսուս թշնամեաց ձեռք տայ

Խուճ մը զինեալներ, սուրով և բիրով,
 Վառած ջահերով և լապտերներով,
 Դաւիթի ցեղէն առիւծն արի, քաջ,
 Անվահեր երթայ խումբին ընդ առաջ:
 Զով կը վնասէք, հարցնէ անխուով,
 Ի՞նչ կուզէք ըսէ, հանդարտ, մեղմ ձայնով,
 Յիսուս Վարդապետն, այն Նազովրեցին,
 Այն է որ խնդրենք, պատասխանեցին:
 Հանդարտ, անվահեր, արդ Որդին Մարդկան
 «Ես եմ» ըսելով, տուաւ պատասխան,
 Բոլոր զինեալ խումբն ետ ետ երթալով,
 Յերկիր տապալին վախով, սարսափով.
 Նորէն հարցունէ. « զով կը վնասէք ».
 Դողալով ըսին, « Յիսուսը կ'ուզենք »:
 Զեզի ըսի որ այն Նազովրեցին,
 Ես ինքս եմ, ըսէ Յիսուս, ամբոխին:
 Մատնիչն յայնժամ աղուէսի նման
 Թեւերն տարածած գայ Փրկչին վրան
 Գրկէ զՅիսուս, ուրբի, կոչելով,
 Համբուրէ զնա կեղծ, գորովանքով.
 Յո՛ւդա, գոչէ, Տէր, ազդու, վեհ ձայնով,
 « Յուդա, Տէրդ մատնես միթէ համբոյրով »:
 Սա համբոյր սակայն էր ստոյգ նշան
 Նազովրեցիին ձերբակալութեան.
 Խումբը յարձակի նման գայլերու
 Անմեղ դառին վրայ, զայն յօշոտելու.

Բռնեն զՅիսուս, Պետրոս սուրն քաշէ,
Եւ Մաղքոսին աջ ականջն փրցունէ,
Գլխաւոր Փրկիչն լոկ մի դպչելով,
Ականջն բռնէ հրաշարի կերպով:
Բոլոր աշակերտք ձգեն զինք, փախչին,
Հովիւն զարնուի, և ոչխարք ցրուին:

8. ՏԷՐ ՅԻՍՈՒՍ ՔԱՆԱՆԱՅԱՊԵՏԻՆ ԱՌՋԵԻ

Արդ կապեն Յիսուս, տանին Աննային,
Եւ անկէ շիտակ Կայիափային.
Հոն կը հաւաքուին դպիրք և ծերեր,
Եւ փարիսեցիք ու քահանաներ:
Քահանայապետ ըսկսաւ քննել,
Խորամանկութեամբ զայն հարցաքննել,
Հարցուց թէ քանի՜ աշակերտ ունէր,
Եւ թէ անոնց ի՞նչ կը վարդապետէր:
Ինչու դու ինծի զայդ կը հարցունես,
Տէրն ըսաւ, պէտք է, ունկնդրաց դիմես:
Այդպէ՞ս պատասխան տաս քահանային,
Պօռաց մի ծառայ Փրկչին երեսին,
Ապա Յիսուսին ապտակ մ'ալ զարկաւ.
Բայց Յիսուս մեղմիւ այսպէս խօսեցաւ.
Թէ ծուռ է խօսածս պէտք է ցուցունես,
Իսկ եթէ ուղիղ ի՞նչու կը զարնես:

Քահանայապետն հարցուց Յիսուսի.
Դո՛ւ ես կենդանի Աստուծոյ Որդի.
Դու կ'ըսես, ըսաւ, Աստուծոյ Որդին,
Յայսմ հետէ պիտի ձեր աչքեր ապչին,
Երբ տեսնէք զիս Հօրս աջ կողմը նստած,
Եւ ամպերուն մէջ իր փառքով եկած:

Քահանայապետն վերարկուն պատռեց,
Եւ գոչեց. ահա՛, զԱստուած հայհոյեց.
Ի՞նչ պէտք է մեզի այլ վկայութիւն
Ամէնքս լսեցինք իր հայհոյութիւն:
Մահապարտ է նա, մեռնելու արժան
Աղաղակեցին, Հրէայք միաձայն:

9. ՊԵՏՐՈՍԻ ՈՒՐԱՅՈՒՄԸ

Մինչ Յիսուս ներսը կը դառնալարտուէր,
Դուրսը բակին մէջ Պետրոս սպասէր .
Զի ինք առանձին Փրկչին ետեւէն
Մտած էր վախով պալատին դռնէն,
Եւ ծառայից հետ բակին մէջ նստած,
Անհանգիստ դիտէր վախճանքն իրաց :
Գայ մի աղախին և հարցաքննէ .
Թէ աշակերտաց մին ալ ինքը չէ :
Պետրոս ուրացաւ, ըսաւ, չեմ ճանչնար,
Դուրս ելաւ, լսեց, որ հաւն կը պօռար :
Նորէն բակն մտնէ, վախով ու դողով,
Նստի այլոց հետ վառած կրակին քով .
Այլ մի աղախին պնդէ թէ, իրաւ
Նազովրեցիին հետ Պետրոսն տեսաւ .
Պետրոս կուրանայ և երդում կընէ,
Թէ այնպիսի անձ մը տեսած իսկ չէ .
Պահ մը անցնելով շատերն պնդեցին
Թէ աշակերտ է Նազովրեցիին .
Ստեւ, ուրանալ, օգուտ մը չունի,
Զի խօսուածքը իսկ Անոր նմանի :
Յայնժամ ուրացաւ, նաեւ անիծեց,
Այն անձը երբէք չեմ ճանչցած դուչեց .
Հաւն իսկոյն երկրորդ անգամ խօսեցաւ,
Յիսուս Պետրոսին երեսն նայեցաւ :

Պետրոս Յիսուսի ըսածը յիշեց
Եւ դուրս ելլելով դառնն արտասուեց :

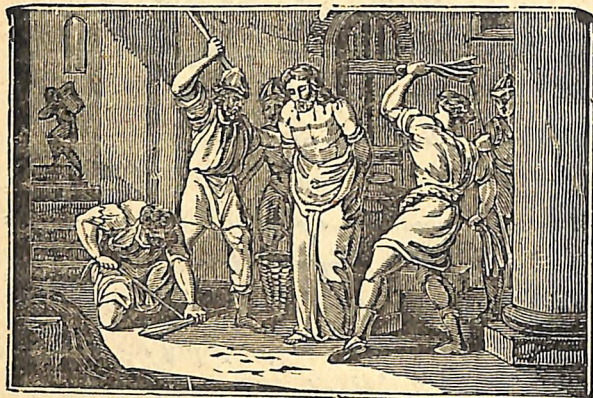
10. ՏԷՐ ՅԻՍՈՒՍ ՊԻՂԱՏՈՍԻՆ ԱՌՋԵՒ

Քահանայապետն մահապարտութեան
Վճիռը տուաւ Յիսուսի վրան :
Իսկոյն ծառաներն Յիսուսն բռնեցին,
Բազում ծաղր, կատակ, նախատինք ըրին .
Թքնէն երեսը, տեղան բռունցններ,
Երեսն կծածկէն, զարնէն ապտակներ,
Մարգարէացիր, ու Քրիստոս, դուչէն,
Որոնք են անոնք որք քեզի զարնէն :
Աստուծոյ Գառը բոլոր այն գիշեր,
Կրեց ահռելի անլուր տանջանքներ .
Եւ հազիւ արեւն ծագել ըսկսաւ,
Տէրն Պիղատոսին ատեանն հանուեցաւ :
Այժմ երբ որ տեսու այն մատնիչ Յուդան
Որ դատապարտեալ է իր Տէրն մահուան,
Առած արծաթը ետ դարցուց նորէն,
Չարաչար կերպով տանջեալ էր խղճէն .
Մեղայ որ անմեղ արիւն մատնեցի,
Ըսաւ, և նետեց դրամը մէկդի,
Իր վճիռն անձամբ, ձեռքովը կնքեց,
Եւ ինքզինքը ծառէ մը կախեց,

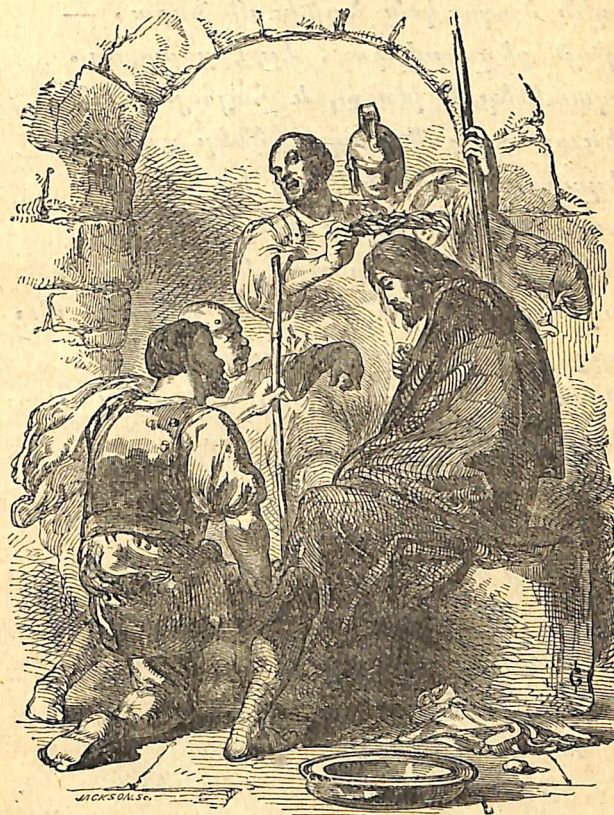
Ուսկեց, իյնալով նա ճեղքուեցաւ,
 Բոլոր բորոտիքն ալ դուրս թափեցաւ:
 Պիղատոս յայնժամ քննեց, հրէաներուն
 Փրկչին դէմ բերած, ամբաստանութիւն:
 Հարցուց այս մարդը ինչէր է դործէր
 Որոց դէմ բերէք ձեր ծանր գանդատներ:
 Մի վատ չարագործ եթէ սա չըլլար,
 Ըսին Հրէայք, զայն ձեռք չէինք տար.
 Ուրեմն, ըսաւ Պիղատոս, առէք,
 Ըստ ձեր օրինաց զայն դուք դատեցէք,
 Այժմ ըսկսան քահանայք, ծերեր,
 Մի առ մի բերել իրենց գանդատներ.
 Մեր Ժողովուրդը կ'ապստամբեցնէ,
 Կայսեր տուրք տալէ զմեզ կ'արգիլէ.
 Կ'ըսէ, թէ ինքն է Քրիստոս թագաւոր,
 Երկնի եւ երկրի Տէր և դատաւոր:
 Հարցուց Պիղատոս. դու թագաւոր ես.
 Պատասխան տուաւ Յիսուս, դու կ'ըսես.
 Թագաւորութիւնս չէ աշխարհային,
 Այլ լոկ հոգեւոր և Աստուածային.
 Եկած եմ աշխարհ վասն ճշմարտութեան
 Ճշմարիտ եղողն միայն լսէ իմ ձայն:
 Այդ ճշմարտութիւն, զոր դու քարոզես,
 Ըսաւ Պիղատոս, պէտք է բացատրես
 Եւ շուրջն նայելով Հրէից ըսաւ,
 Իր վրայ յանցանք չեմ գտներ բնաւ.

Ուստի Հրէայք սաստիկ կատղեցան.
 Աղաղակեցին բոլորն մէկ բերան.
 Ամբաստանութիւնք ըսկսան դիզել,
 Շատ մը սուտ վկայ ատեանը բերել.
 Ասոնց ամենուն վկայութիւններ,
 Միմեանց չէին բնաւ համաձայներ,
 Յիսուս իր բերանն երբէք չէր բանար,
 Եւ եղած հարցմանց պատասխան չէր տար:
 Ըսին Հրէայք ևս Պիղատոսի,
 Թէ Յիսուս է մի վատ Գալիլեացի.
 Ասկէց Պիղատոս օգուտ քաղելով,
 Խրկեց զՅիսուս Հերովդէսի քով,
 Սա յոյժ բերկրեցաւ Տէրը տեսնելով,
 Իրմէ մեծ հրաշքներ տեսնելու յոյսով.
 Բայց Յիսուս պահեց խստիւ լռութիւն.
 Այսպէս գրգռեց նորա բարկութիւն,
 Որ նախատելով և Տէրն ծաղրելով,
 Ճերմակ հանդերձներ ալ հագցունելով,
 Խրկեց վերստին զայն Պիղատոսին,
 Եւ այսպէս երկուքն բարեկամ լինին.
 Նորէն Պիղատոս Հրէից դիմէ,
 Եւ անոնց խղճին այսպէս բողոքէ. —
 Ոչ ես և ոչ ալ Հերովդէս արքան,
 Յանցանք մը գլտանք այս մարդուն վրան,
 Ուստի մի պատիժ տամ և արձակեմ
 Եւ այս դառն խնդիր ասով վերջացնեմ:

Հրէայք պահանջեն որ վասն Բարաբան
Մի խռովարար, զոդ և մարդասպան,

Շուտ բանտէն հանուի, աղաւ արձակուի,
Անոր տեղ Յիսուս խափել պատժուի:
Պիղատոսի կինն երազ մը տեսաւ
Որով սիրան, հոգին յանհունս յուզուեցաւ:
Կոչեց ամուսինն և խնդրեց իրմէն,
Որ քաշէ ձեռքերն այս արդար մարդէն:
Ուստի Պիղատոս կ'ուզէր արձակել
Յիսուս ի պատժոյ և իր տեղն խրկել:
« Ի խաչ հան զդա, ի խաչ հան զդա »,
Գոռան, որոտան Հրէայք անխնայ:
Յայնժամ Պիղատոս Յիսուսը ծեծեց
Եւ զինուորներուն ձեռքը զայն յանձնեց:
Որոնք իբր անգութ, կատաղի գայլեր
Գառին Աստուծոյ վրայ են յարձակեր:

Նախ հանդերձներէն զայն մերկացուցին,
Եւ մի ծիրանի անոր հագցուցին,
Յետոյ փշերէ պսակ ուրելով,
Անոր գլուխը դնեն ծաղրելով:
Նաեւ եղէգ մը աջ ձեռքը դնեն
Եւ անոր առջին գան և ծնրադրեն:

Գոչեն ծաղրական ձայնիւ մը նորայ . —
 Ողջոյն քեզ , ով դու , Հըրէից արքայ .
 Ապտակներ և թուք , և հայհոյութիւն ,
 Ձեռաց եղէգոյն հարուածներ գլխուն :
 Պիղատոս կարծէ թէ այլ ևս կը բաւէ
 Ուստի սրահէն նորէն դուրս ելլէ ,
 Ըսէ Հրէից , տեսէք այն մարդը ,
 Գարձեալ չեմ գտներ վրան յանցանք մը :
 Բոլոր ամբոխը աղաղակ բառնայ ,
 « Ի խաչ հան զդա , ի խաչ հան զդա » .
 Ձեր թագաւորը ըսէ Պիղատոս
 Կուզէք որ խաչը հանեմ ես զայն հոս .
 Հրէայք կը պոռան բոլորը մէկէն . —
 Թագաւոր չունինք մենք բացի կայսրէն :
 Պիղատոս տեսաւ որ չկայ հնար ,
 Փրկութիւն գտնել Յիսուսի համար
 Զուր առաւ իրեն ձեռքերը լրաց
 Ուժգին մի ձայնով հըրէից պոռաց .
 « Ես այս Արդարին անմեղ արիւնէն
 Անպարտ եմ , անպարտ եւս իր մահունէն » :
 Հրէայք պոռացին . թող նորա արիւն
 Գայ մերին և մեր որդւոցը գլխուն :
 Յայնժամ Պիղատոս չար հրէաներուն
 Յիսուսը յանձնեց ի խաչելութիւն :
 Պիղատոսի պէս քանի՛ մարդիկներ ,
 Հանգարտեցուցին խղճին բողոքներ .

Գիտեն ըրածնին վատթար է ու չար
 Բայց զայն ընելէն դեռ ետ չեն մնար .
 Բուն իրենց հոգին մատնեն կորստեան ,
 Այլոց կործանմանն ալ պատճառ կ'ըլլան :

II. ԽԱՉԵԼՈՒԹԻՒՆ ՏԵՐ ՅԻՍՈՒՍԻ Ի ԳՈՂԳՈԹԱ

Ծիրանի հանդերձն յայնժամ հանեցին ,
 Իր հանդերձներովն ծէրն հագուեցուցին
 Դէպի Գողգոթա ճանապարհ ելան ,
 Սա էր Գանկի տեղ և խաչելութեան .

Յիսուս իր խաչը անձամբ կը տանէր ,
 Բայց ճամբան շատ հեղ ուժը սպառէր .
 Այր Կիւրենացի , Սիմոն անունով ,
 Որ դէպի քաղաք երթար փութալով ,

Պահակ բռնեցին որ խաչն Յիսուսի ,
 Մինչեւ Գողգոթա բլուրը տանի :
 Ստուար բազմութիւն արանց և կանանց ,
 Լալով հետեւին Փրկչին , հեռուանց .
 Յիսուս ետ դարձաւ , ըսաւ , զիս մ'ողբաք ,
 Դստերք Սիօնի , ինձ համար մի լաք .
 Յաւէտ ողբացէք ձեր զաւակները ,
 Ձեզի պահեցէք ձեր արցունքները .
 Քանզի թէ որ թաց փայտին այս ըրին
 Ի՞նչ պիտի ըլլայ վախճան չոր փայտին :
 Հասան Գողգոթա , հոն բեւեռեցին
 Տէրն փայտին վրայ և խաչն կանգնեցին .
 Նախ տուին իրեն լեղախառն գինի ,
 Որ խաչին ցաւոց անդգայ լինի .
 Սակայն Տէր Յիսուս մերժեց , զայն չառաւ ,
 Մահուան ցաւերուն յօծար մատնեցաւ :
 Տրուած բաժակին միտլն իսկ խմեց ,
 Եւ այսպէս մահուամբ մահուան ալ յաղթեց :
 Երկու չարագործք իր հետ խաչեցին ,
 Մին Յիսուսի աջն և ձախ կողմն ալ մին :
 Ձինքը տանջողաց համար աղօթեց
 Երկնաւոր Հօրմէն թողութիւն խնդրեց ,
 Հայր իմ , Դու ներէ առնոց բոլորին .
 Քանզի չեն գիտեր իրենց բրածնին :
 Պիղատոս դրաւ խաչին վրայ տախտակ ,
 Սա էր Յիսուսի յանցանաց ցուցակ :

Կատաղի զինուորք հանդերձքն Յիսուսին ,
 Իրենց մէջերնին ճշդիւ բաժնեցին .
 Անցնորդք ապերախտ գլուխ շարժելով
 Անլուր հայհոյանք իրեն ուղեւով ,
 Պոռացին , վայ քեզ որ տաճարն քակես ,
 Եւ երեք աւուր մէջ զայն կանգնեցնես .
 Օգնէ դու քեզի , իջիր այդ խաչէն ,
 Ով Աստուածորդի , իջեալդ երկինքէն :
 Նոյնպէս քահանայք , փարիսեցիներն ,
 Եւ ժողովրդեան ծերերն , դպիրներն
 Գոչէին , թէեւ սա այլոց օգնեց ,
 Սակայն իր անձը մահէն չփրկեց .
 Թէ որ Քրիստոս է և Աստուածորդի ,
 Թող խաչէն իջնայ և հաւտամբ պիտի :
 Չարագործաց մին ալ համարձակէր
 Առ Յիսուս ուղղել դառն նախատինքներ ,
 Սակայն միւսը զայն յանդիմանեց .
 Միթէ Աստուծմէ չես վախճար , գոչեց .
 Աստուած է որ մեզ այսօր կը պատժէ
 Եւ մեր արդար վարձքն այժմ հատուցանէ .
 Այն արդարն սակայն բան մը չէ ըրած ,
 Արժանի պատժոյ և չարչարանաց :
 Ապա աղօթեց ապաշխարութեամբ —
 Տէր յիշէ զիս երբ դաս արքայութեամբ .
 Այսօր դու իմ հետս դրախտ պիտի մտնես . —
 Մեղա՛ւոր ալ ի՞նչ յուսահատեր ես :

Անկեղծ և սրտանց ապաշխարութեան
 Հեռեւի իսկոյն վճիռ փրկութեան :
 Խաչին քով կեցած հեղ մայրն Յիսուսի ,
 Ո՛հ , արտասուալից աչօք վեր նայի ,
 Սիմոն Ծերունին թուր մ'էր կանխասած ,
 Սա այժմ Մարիամի սրտէն է անցած :
 Մի քանի կանայք անդ կան հաւաքեալ ,
 Նաեւ Յովհաննէս , Տեառն սիրեցեալ .
 Կին , գոչէ , Յիսուս նուաղեալ ձայնով ,
 Եւ որդիական խանդակաթ սիրով ,
 Կին , ահա որդիդ , քեզ յանձնեմ նմա ,
 Եւ զՅովհաննէսն անոր ցոյց կուտա ,
 Ահա մայրդ ըսէ եւս Յովհաննէսին .
 Մարիամ , Յովհաննէս մայր , որդի լինին :
 Վեցերորդ տխուր ժամը կը հասնի
 Աշխարհը յանկարծ խաւարով պատի ,
 Արեւ խաւարի մինչեւ ժամը ինն .
 Երկինք ու երկիր սգան և տխրին .
 Իններորդ ժամուն ի խոր լուութեան
 Լսուի Յիսուսի աղերսագին ձայն .
 Էլի-էլի-լա-մա-սա-պաք-թանի ,
 Որ թարգմանուելով այսպէս հասկցուի .
 Աստուած իմ , Աստուած ինչու զիս ձգես ,
 Եւ քու սուրբ երեսդ ինձմէ կը ծածկես :
 Եղիան կը կանչէ , ոմանք խորհէին .
 Եւ անոր գալուն ալ կըսպասէին :

Ծարաւ եմ գոչեց , Տէր Յիսուս խաչէն .
 Զինուորներուն մին հեռացաւ խումբէն ,
 Սպունք մը առաւ , քացախով լեցուց .
 Հազիւ թէ Յիսուս նորա համն առաւ
 Գոչեց , այժմ ամէն բան կատարուեցաւ .
 Եւ վերջին անգամ , ձայնիւ նուաղեալ ,
 Այսպէս աղօթեց առ Հայրն իւր օրհնեալ . —
 Հայր իմ հոգիս քու ձեռքդ կաւանդեմ .
 — Ո՛հ ի՞նչ մահ ազդու , ի՞նչ վախճան վսեմ —
 Զայս ըսելով Տէրն գլուխը ծռեց ,
 Եւ իր սուրբ հոգին Աստուծոյ յանձնեց :

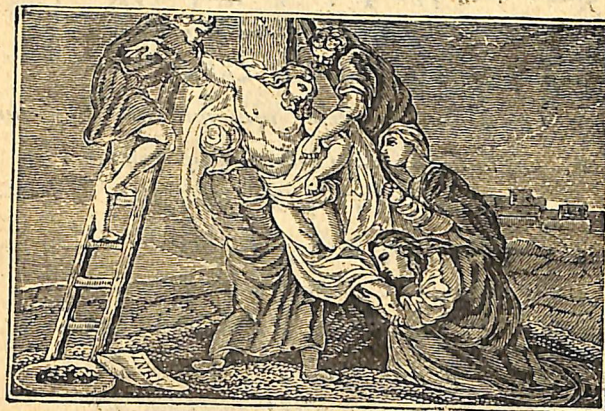
12. ՄԱՀՈՒՄԸ ՅԱԶՈՐԴՈՂ ՏԵՍԱՐԱՆ

Հազիւ թէ Յիսուս հոգին աւանդեց ,
 Բոլոր սուրբ քաղաքն ահ ու դող պատեց ,
 Հրէից տաճարին սրբութիւն սրբոց
 Կոչեալ սրահը , միշտ կը մնար գոց
 Վարագոյրով մը , մի անգամ տարին
 Քահանայապետն քաւութեան տօնին
 Կրնար ներս մտնել և պատարագել
 Ու մեղաց համար քաւութիւն ընել :
 Այն վարագոյրը վերէն սկսելով
 Պատուեցաւ մինչ վար մեծ շառաչիւնով .
 Բոլոր մարդկութեան մեղաց քաւութիւն
 Կատարեց նոյն օր Յիսուսի արիւն .

Բարկացած Աստուած արդ հաշտուեցաւ ,
 Բաժանող պատը իսպառ ջնջեցաւ :
 Երկիր շարժեցաւ , ժայռեր ճեղքեցան ,
 Շատ գերեզմանաց դռներն բացուեցան ,
 Ոմանք մեռելոց յարութիւն առին ,
 Եւ ամէնուն սիրտ վախով լեցուցին .
 Իսկ հարիւրապետ և իր զինուորներ ,
 Դողալով տեսան բոլոր այս բաներ ,
 Իրօք արդար է այս մարդ , գոչեցին ,
 Յիրաւի նա էր Աստուծոյ Որդին :
 Բոլոր ժողովուրդ ի զինն կեցած ,
 Կուրծքերնին ծեծեն վախցած , սարսափած ,
 Յուզեալ , գլխիկոր քաղաք կը դառնան ,
 Առանձին մնայ դարձեալ դողգոթան :
 Վերջին մի պաշտօն ունին զինուորներ
 Այն է ստուգել թէ անդ խաչեալներ
 Մարած են կամ թէ ստուգիւ մեռած .
 Ուստի գան կացին ձեռքերնին առած
 Երկու խաչելոց ծունկերն կոտորեցին
 Բայց երբ որ կարգը եկաւ Յիսուսին
 Արդէն և իրօք զայն մեռած գտան
 Ուստի թողուցին և մէկ կողմ անցան .
 Զինուորներէն մին Գեղարդը խօթեց
 Եւ անով խաչեալ Փրկչին կողն խոցեց
 Իսկոյն դուրս հոսեց կողէն ջուր , արիւն :
 Այս ջուր և արիւն մաքրէ աղան հոգւոցն :

13. ԹԱՂՈՒՄՆ ՏԷՐ ՅԻՍՈՒՍԻ

Արեւն արտօրաց երկրիս հրաժեշտ տալ
 Եւ Փրկչին մարմին դեռ խաչն էր , կախեալ .
 Դայ առ Պիղատոս Արիմաթեացի
 Յովսէփն , այր հարուստ , արդար ու բարի .
 Խնդրէ տալ իրեն Յիսուսի մարմին
 Որ դրնէ զնա ծոցն գերեզմանին :

Խաչէն վար առնեն զմարմին Տեառն
 Շուտով կատարեն հանդէսըն օժման .
 Նիկողէմոս ալ բերաւ համեմներ ,
 Եւ կանայք բերին մաքուր կտաններ .
 Յիսուսի մարմինն , լալով և ողբալով ,
 Լուացին բոլորն ջերմ արտասուքով ,
 Եւ համեմներով զանի պատեցին
 Եւ կտաններու մէջը փաթթեցին :

Հոն պարտէզ մը կար փոքրը ինչ հեռուն
Մէջը գերեզման ժայռէ , զարդարուն
Զայն Յովնէփ իրեն համար էր շինած ,
Որոյ մէջ երբէք մեռեալ չէր դրուած :
Յուզարկաւորաց խմբակը մեծ չէր ,
Քանի մը կանայք երկու հարուստներ .
Հոն փրկչին մարմինն թաղեն , ամփոփեն ,
Եւ վրան ահագին քար մը կը դնեն :
Այս էր մի թաղում առժամանակեայ ,
Զի շաբաթն չեկած ամէն Հրէայ ,
Պարտ էր դռնուիլ միշտ պատրաստ յիւր տան
Պահել օրինաց պատուէրն հանգստեան :
Ուստի և կանայք գնեցին խունկեր :
Եւ տեսակ տեսակ անոնչ համեմներ ,
Որ յետ շաբաթու վերստին երթան ,
Ամբողջացնեն պաշտօնն թաղման :
Հրէաներն սակայն գան , Պիղատոսէն
Իրեն զինուորաց օղնութիւնն խնդրեն ,
Զի Յիսուս ըսած է թէ երրորդ օր
Յարութիւն պիտի առնէ փառաւոր .
Հրէայք վախնան որ աչակերտք գան ,
Յիսուսի մարմինն գիշերանց գողնան .
Եւ ապա Քրիստոս յարեալ հռչակեն ,
Եւ զժողովուրդն այլ եւս մոլորցնեն .
Առին զինուորներն , գերեզման գացին ,
Պահապան դրին , քարը զմռեցին .

Հանդարտ և անխռով քաղաքը դարձան
Նախազգշութիւնք ձեռք առնուեցան ,
Գողնալ և յառնել ալ անհնար է ,
Թող Յիսուս իսպառ շիրմին մէջ ննջէ :

14. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՏԵՐ ՅԻՍՈՒՍԻ

Մէկշաբթի առտու կանայք կանուխ գան ,
Համեմներն , խունկերն առած , գերեզման .
Ո՞վ պիտի այն մեծ քարն գլտորցունէ ,
Կ'ըսեն միմիեանց , ո՞վ մեղի օգնէ ,
Հասնին գերեզման , կանգնին շուարած ,
Քանդի արդէն քար մէկդի է գլորած .
Իջած էր յերկնից Աստուծոյ հրեշտակ ,
Դէմքով իբր փայլակ , հանդերձով ճերմակ .
Նա շարժեց երկիրն , քարն մէկդի ըրաւ ,
Եւ յաղթանակաւ անոր վրայ նստաւ ,
Իսկ պահողներն մեռելի նման ,
Վախով ու դողով ցիրուցան եղան .
Քաղաք վազեցին զամէնն պատմեցին ,
Հրէաներն անոնց շատ դըրամ տուին ,
Որ պատմեն ամէն ուր որ ալ երթան , —
« Աչակերտք եկան մարմինը գողցան » :
Մագտաղենացի Մարիամ Նախ կուգայ
Եւ գերեզմանը բացուած կը գըտնայ .

Վազէ Պետրոսին զայս իմացունէ ,
 Նա ալ Յովհաննու հետ հոն կը վազէ .
 Յովհաննէս առաջ գերեզման հասնի
 Կտաւներն տեսնէ երբ ներս կը նայի .
 Պետրոս ալ կուգայ գերեզման մտնէ ,
 Եւ ամենայն ինչ լաւ աչքէ անցնէ :
 Ի զուր է փնտռել , Յիսուսը չի կայ .
 Ուստի Յովհաննու հետ սուն վերադառնայ :
 Բայց Մարիամ մինչ լայ և Տէրն կ'փնտռէ .
 Ճերմակներ հագած երկու մարդ տեսնէ
 Գերեզմանին մէջ , ոտից կողմը մին ,
 Եւ միւսը գլխին կողմը Յիսուսին .
 Որք կը հարցունեն . կին դու զո՞վ ողբաս ,
 Զո՞վ կը փնտռես , և ինչո՞ւ կուլաս .
 Տէրս գերեզմանէն առած են տարած ,
 Մագլթաղինացին ըսէ խռոված .
 Ետին կը դառնայ , Յիսուսը տեսնէ ,
 Եւ զայն պարտիզպանն կարծելով , ըսէ . —
 Տէր , եթէ դու ես զայն վերցունողը ,
 Գոնէ հաճէ ինձ ցուցունել տեղը ,
 Որ երթամ զանի անկից վերցունեմ ,
 Եւ օծման գործը ի գրլուխ հանեմ .
 Վեհ ձայնիւ Յիսուս լոկ « Մարիամ » ըսաւ ,
 Եւ քաղցր ժպիտով ետին նայեցաւ .
 Բաւ էր ասիկայ Մարիամու համար ,
 « Ռաբունի » դռչեց ձայնիւ բերկրաբար .

Յիսուսի ոտքերն գրկեց ցնծութեամբ ,
 Եւ զայնս համբուրեց մեծ ուրախութեամբ .
 Թող զիս , հրամայեց Յիսուս , առ Մարիամ .
 Զի դեռ չատ օրեր ձեր քով կը մնամ .
 Գնա՛ եղբարցըս իմաց տուր , շուտով
 Որ ես յարեալ եմ փառքով , պատիւով .
 Գնաց և պատմեց , բայց չի հաւատացին ,
 Տարակուսելով զլուխ շարժեցին :
 Երկու աշակերտք նոյն օրն Էմմաուս
 Երթան խօսելով տխուր և անյոյս ,
 Յիսուս ասոնց ալ ինքզինք ճանչցունէ ,
 Գիրքերն բացատրէ , սիրտը մխիթարէ .
 Իսկ երեկոյին երբոր մետասանք ,
 Հաւաքեալ էին անդ ի վերնատան ,
 Յիսուս ներս մտաւ , ձեռք և կողն ցուցուց ,
 Իբր իր յարութեան ստոյգ ապացոյց ,
 Պարգեւեց անոնց իր խաղաղութիւն ,
 Նաեւ թանկադին պարգեւն Սուրբ Հոգւոյն :
 Թովմաս ներկայ չէր անոնց հետ սակայն ,
 Ուստի երբ լսեց յարութիւն Տեառն
 Գոչեց մինչեւ որ աչօքս չտեսնեմ ,
 Եւ ձեռօքս վերքերն լաւ մը չքննեմ ,
 Զեր տուած լուրին չեմ հաւատար բնաւ ,
 Եւ պնդեմ թէ Տէրն յարութիւն չառաւ :
 Ութ օրէն ետեւ աշակերտք համայն
 Վերնատան մէջը նորէն հաւքեցան .

Խաղաղութիւն ձեզ, գոչեց Տէրն յանկարծ,
Աշակերտներուն խումբին մէջ կանգնած .
Տէրն յետոյ դէպի Թովմասին դարձաւ,
Մատուց բեր, քըննէ ձեռքերըս, ըսաւ .
Տես տեղն բեւեռաց և կող իմ խոցեալ,
Մ'ըլլար անհաւատ այլ հաւատացեալ :
Տէր իմ Աստուած իմ, Թովմաս արդ գոչեց ,
Եւ երես անկեալ Տէրն երկրպագեց :
Դու, ըսաւ . Յիսուս, տեսար, հաւտացիր
Երանի անոր որ բնաւ չերկբայիր
Թէեւ աչքերով տեսած ալ չըլլայ ,
Բայց հաւատոյ մէջ հաստատ կը մնայ :

15. ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄ ՏԷՐ ՅԻՍՈՒՍԻ

Աշակերտաց հետ քառասուն օրեր
Մինչեւ համբարձում Յիսուս կենակցէր .
Տարբեր կերպերով զինք անոնց յայտնեց
Եւ անոնց հաւատք իր վրայ հաստատեց :
Օր մը Տիբերիոյ ծովուն եզերքը
Անճանաչ կերպով կանգնած էր ինքը .
Ամբողջ գիշերը իր աշակերտներ ,
Թէեւ աշխատին նետեն ուռկաններ ,
Բայց մէկ ձուկ բռնել չէին յաջողած
Եւ կեցած էին խիստ յուսահատած :

Ուտելիք ունի՞ք, տղայք, հարցուց տէր,
Պատասխանեցին , ոչ , աշակերտներ .
Նաւին աջակողմ ուռկանն նետեցէք ,
Եւ առատ մի որս պիտի դուր ընէք :
Այսպէս ալ եղաւ , ուռկանն ձգուեցաւ
Որ խոշոր ձուկով լեւի լեցուն եղաւ ,
Յայնժամ Յովհաննէս ըսաւ Պետրոսին ,
Անիկա Տէրն է , ձայնով խնդաղին .
Պետրոս ամաչեց ու ծով նետուեցաւ .
Ուռկանը դժուարաւ ցամաք հանուեցաւ :
Յիսուսի շուրջը բոլորն բազմեցան ,
Զուկերն եփելով ճաշի ըսկսան .
Երբ ճաշն վերջացաւ Յիսուս Պետրոսին
Ուղեց իր խօսքը կրկին և կրկին . —
Որդի Յովնանու Սիմօն զիս սիրե՛ս ,
Այո՛, Տէր սիրեմ քեզ, դուն ալ գիտես ,
Պատասխան տուաւ Պետրոս ցած ձայնով
Եռեակ ուրացում ցաւօք յիշելով .
Տէրն ալ, արածէ , ըսաւ , ոչխարներս ,
Իմ փոքրիկ՝, սիրուն անմեղ գառնուկներս :
Երեք անգամ Տէր նոյն հարցում կրկնեց ,
Եւ նոյն պատասխան Պետրոսէն լսեց .
Ի վերջոյ Պետրոս մնաց շուարած ,
Վախնալով որ Տէրն վրան ունի կասկած ,
Բայց Յիսուս յայտնեց Պետրոսի վախճանն ,
Յոյց տուաւ թէ ի՞նչ չարաչար մահուան

Պետրոս իր անձը պիտի նուիրէր
 Եւ այսպէս ցոյց տար թէ Տէրն կը սիրէր :
 Առանց այս սիրոյ չէ հնար ըլլալ
 Քարոզիչ բաններն և Տեառն առաքեալ :
 Ուրիշ անգամ ալ Յիսուս ժողովիր
 Ի մի վայր բոլոր իր աշակերտներ .
 Կրկնէր խոստումներն Սուրբ Հոգւոյ հեղմանն ,
 Փառաւոր յայտերն կրկին դարձան .
 Եւ երուսաղէմ կուգէր որ կենան
 Մինչեւ իր խօստման կատարումն տեսնան :
 Յետ Իւր յարութեան քառասուններորդ օր
 Ժողուեց աշակերտք , ելաւ լեռն Թափոր .
 Հոն անոնց վերջին խօսքերը ըսաւ
 Այս վերջին պատուէրն հոն անոնց տուաւ .
 « Ինծի է տրուած ամէն զօրութիւն ,
 Երկնի և երկրի վրայ իշխանութիւն .
 Ուրեմն՝ դացէք , աշխարհըն համայն ,
 Եւ քարոզեցէք Սուրբ Աւետարան ,
 Աշխարհիս բոլոր արարածներուն
 Ազգաց և լեզուաց , բոլոր ցեղերուն .
 Յանուն Հօր , Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ
 Զայնս մկրտեցէք , բերէք Աստուծոյ .
 Թող ձեր սրտերը բընաւ չի վախճան ,
 Զի ահա ես ձեզի հետ եմ յաւիտեան ,
 Մինչեւ աշխարհի վերջը ձեր հետ եմ
 Զեղ առաջնորդեմ , պահեմ և օրհնեմ » :

Ապա տարածեց իր օրհնեալ ձեռքեր ,
 Եւ օրհնեց բոլոր իր աշակերտներ .
 Յետոյ անոնցմէ իսկոյն զատուեցաւ
 Եւ դէպի երկինք Հօրը քով ելաւ :
 Աշակերտք դարձան ուրախութիւնով
 Դէպի Սուրբ քաղաքն Աստուած օրհնելով :

* * *

Իր Հօրը աջ կողմ Յիսուս արդ բազմած ,
 Միջնորդ , բարեխօս է մեղաւորաց .
 Պիտի դայ աշխարհ նորէն մեծ փառքով ,
 Անթիւ , անհամար սուրբ հրեշտակներով .
 Հաւատացեալներն երկինք տանելու
 Իսկ անհաւատներն դժոխք խրկելու :
 Այն օրն ահաւոր ո՞ւր պիտի ըլլան
 Անոնք որ այսօր գրքոյկս կը կարդան .
 Ո՛հ թէ այս տողերն առաջնորդէին ,
 Բոլորս զղջումով դիմել Յիսուսին .
 Հաւատացա՛յ աւուր եւ կեանք ստանա՛յ
 Արեամբ Յիսուսի , Գողգոթան հեղեալ ,
 Այս է նպասակ բոլոր Սուրբ Գրքին
 Այս է նպատակ նաեւ այս տետրին :

Վ. Ն. Ջ.

ՅԱՆԿ ՏՊԱԳՐԱԿԱՆ ՍԽԱԼՆԵՐՈՒ

Հոկ. միտք չփոթող մի քանի սխալներ կան հոս նշա-
նակեալ. կը խնդրուի նախ ուղղել եւ ապա կարգաւ
գիրքը :

Երես	Կարգ	Սխալ	Ուղիղ
2	5	իւր	ի
8	5	տեղ	տեղը
9	10	իւր	(հանէ)
16	11	փառքը	իւր փառքը
16	19	անդ	անդ նա
20	6	բերին	բերեն
20	11	Բեթհելտայի,	Բեթհելտայի
22	10	Եփրատ	Եփրատ
23	7	դեւաց	դիւաց
25	16	Բեթանիա ,	Բեթանիա ,
36	14	ցլուման	լուման
49	2	անդ	(հանէ)
50	6	կը բերէր ,	բերէին բերքեր
61	16	մատ	մար
64	3	մատը	մատն
65	9	չգղձացաւ	գղձացաւ
65	22	ինչ	զոր ինչ
68	20	պատրաստած	պատրաստուած
70	13	առանց	ասոնց
74	18	անշուշ	անշուշ
78	19	ձոր	չոր
78	20	խիտ	խիտ

ՄԱՅՐԻԿԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԸ

Թարգ. Գ. ՊԱՂՏԱՍԱՐԵԱՆ:

ԳԻՆ 5 ՂՐՇ.

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ծնունդ. — Երախային առաջին լուսացումը. — Պորտին լարը. — Երախային արդուզարդը. — Երախային գլխուն ձեւը. — Նւաղեալ նորածինը. — Տկարածին երախայք. — Կաթ ունեցող երախայք. — Որբանը. — Ջեռուցիչը. — Որորել. — Քուն. — Երախային լացը. — Մայրական կաթ. — Անձամբ անուցանելու օգուտը. — Անձամբ անուցանելու արգելքներն. — Մնուցման մէջ երախային յարուցած արգելքները. — Երախայի հարբուխը. — Պէտք չէ միշտ մայրը անձամբ անուցանէ. — Մնուցման ատեն դիպուածք. — Մնուցանելու նախապատրաստութիւնը. — Կաթին քանակը եւ որակը. — Կաթին զալուստը. — Կաթնոտ կանանց օրական կեանքը. — Կաթը. — Երախան կրծել. — Կաթնոտ կանայք. — Կաթնոտի ընտրութիւն. — Երախային աճումը. — Փոփոխակի անուցումն. — Ուրիշ ուտելիքներ. — Կաթէն կտրել. — Երախային ազդեանքն. — Պատուաստ. — Մորթի հիւանդութիւն. — Լուգանք. — Մարբութիւն. — Պտոյտ եւ քալել. — Ոսկորի հիւանդութիւն:

— ❧ ԳԻՆ 5 ՂՐՇ. ❧ —

Հասոյթն Արեւելեան Որբանոցին կը վերաբերի

معارف عمومیہ نظارت جلیہ سنک ۱۲ شوال ۱۴ و ۱۴ مارت
۳۱۲ تاریخلی و ۷ نومرولی رخصتنامه سیله طبع اولمشدر

5-98

994-999

2x

2013

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0071897

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0071896

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0071895

